

ЛЮТИЙ 1975 FEBRUARY

ЮНАК

ЗВ'ЯЗКОВІ І ВПОРЯДНИКИ!

Появилось нове видання
ГПБулави під назвою

ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО

ЦІНА — \$6.00

Є це збірна праця 22-ох авторів — пластових провідників. 471 сторінок друку, багато ілюстрацій, ціна — \$6.00. — Зокрема звертаємо вашу увагу на такі розділи:

- Гурткова система — правильне ведення частин УШО
- Зв'язкові вишколюють гурткових
- Планування праці гуртка і куреня
- Пластові ігри — опис 160 різних ігор
- Мандрівництво — практичні поради
- Табірництво — практичні поради

“ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО” можна набути

- в Канаді: у Пластовій кооперативі “ПЛАИ”

PLY Ltd., 768 Queen St. W.,
Toronto 3, Ont., Canada.

- у США: у пластовій крамниці “МОЛОДЕ ЖИТТЯ”

Molode Zytia, 304 E., — 9 St.,
New York, N. Y., 10003, USA.

- Замовлення з інших країн треба спрямовувати до Адміністрації “Юнака”:

“Yunak” — Magazine,
2445 A Bloor St. W.,

Toronto 21, Ont., Canada.

- Понищені ціни важливі при закупі у крамниці. При позамісцевих замовленнях треба долучити по 75 центів за примірник на поштову пересилку.

УВАГА! ПЕРЕДПЛАТНИКИ “ЮНАКА”, “ГОТУЙСЬ” і “ПЛАСТОВОГО ШЛЯХУ” в КАНАДІ!

У зв'язку з тим, що в Канаді пошта переходить на систему т. зв. “зіпів”, просимо надіслати Пластовому Видавництву якнайшвидше адреси з Вашими “зіпами”.

Пластові журнали, що користуються у висилці другою класою, повинні перейти негайно на нову систему, бо коли б не змогли завести цієї зміни своєчасно, можемо втратити привілей другої класи. Крім того, Адміністрація потребує часу, щоб змінити всі адреси.

Адміністрація

УВАГА! УВАГА!

Усіх тих, що надсилають до “Юнака”, “Готуйсь” і “Пл. Шлях” будьякі інформації та світлинки чи листи, дуже просимо подати повне ім'я та прізвище особи, що до неї стосується дана інформація, курінну приналежність, місце замешкання, дату, коли дана подія заіснувала тощо. Світлинки просимо завжди підписати на звороті чи іншим способом зазначити до кого і чого вона відноситься.

Посилаючи світлинки для поміщення, вибирайте чорно-білі та ті з кольорових, які мають чіткі контрасти.
Редакція

ПОМОЖІТЬ НАМ зробити “добре діло” і перешліть дарункову передплату

для зразкових, але незаможних юнаків та юначок, особливо з європейських та південно-американських країн. Вони бажали б дістати та читати «Юнака», але самі не можуть собі його передплатити.

Адміністрація

ПЛАСТОВА КРЕДИТІВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає ПОЗИКИ
та

- приймає ОЩАДНОСТІ.

- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.

- Урядові години:

вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

Пластунки і Пластунки в Торонті!

СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!

Річна передплата: США і Канада — \$9.00; Австралія — 5.50 австр. дол.; Австрія — 100 шілінгів; Аргентина — 10.00 пезів (нових); Бельгія — 150.00 бел. франків; Велика Британія — 2.00 фунти; Італія — 2,000 лірів; Німеччина — 12.50 нім. марок; Франція — 15 франц. франків.

Ціна одного числа: у США і Канаді — 90 центів.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2445 A Bloor St. West, Toronto 21, Ont. Canada

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2445 A Bloor St. W., Toronto 21, Ontario, — M6S 1P7 — Canada.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

Second class mail registration number 2185 ● Printed by Kiev Printers Ltd., 860 Richmond St. W., Toronto 3, Ont

ЮНАК

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видас Головна Пластова Булава.

ЛЮТИЙ Ч. 2 (138) РІК XIII

Інтернаціональне стандартно-серійне число, 0044-1384

Редагус колегія,
Головний редактор:
пл. сен. Ольга Кузьмович.

Члени редакційної колегії:
ст. пл. Уляна Близнак,
пл. сен. Тоня Горохович.
гетьм. вірл. Ксеня Одежинська
ст. пл. Юрій Павлічко,
пл. сен. Олександра Юзенів

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямими та вимогами юнацького віку читачів.

ЗМІСТ

2 Гутірка з юними друзями	Подруга Гребля
3 Д-р Мирослав Чаповський	Ю. Яримович
4 Молоде перо: Учітеся брати мої...	Юнаки 3-го куреня
УПЮ-ів, Нью-Йорк
5 " " Андрійкова велика гра	
6 Що читати: Есеї Ватентина Мороза
"Репортаж із заповідника Берії"
"Бумеранг"	Л. Лижник
Н. Березовська
7 " " Цікава і корисна книжка	І. Макарик
7 Зоя Когут знов серед нас	**
8 Молодість	Зоя Когут
8 В альбом Зої Когут	Л. Гук
9 Зоя Когут у Вінніпеґу	Б. Коваль
10 Олесь Кузишин — гетьманич 13-ої Орликіяди	ОК
11 Звернення Усусуса до юнацтва під час
святкової збірки 1-го листопада	Український Січковий
Стрілець
12 Скарби під землею: Український музей у
Бавнд Бруку	У. Близнак
13 Що це "Орликіяди" і чому ми їх влаштуємо? 8-ий кур. УПС	ім. Гр. Орлика
14 Орликіяда 1974	Р. Юзенів
15 Із завдань "Орликіяди"	**
15 Книга, що мандрує через океани	О. К.
17 Ваша доля залежить від сузір'я	Н. Латишко
18 Зворушений доказ зрозуміння хвилини	І. Шпраменко
18 Загадки	Х. Желтвай
19 Чи ви знаєте? Найвища будівля світу будується
в Торонті	Т. Горохович
Цьвір	Б. Коваль
20 Хроніка	
24-27 Урядове оголошення	
28 Список датків на пресфонд, посмертна згадка	

● На обкладинці: Порт Радіом у Північно-Західніх Територіях Канади. У порті копальня радія. Доставка для працівників можлива тільки літаками і санками.

● Ілюстратори цього числа: пл. сен. Дарія Даревич, пл. розв. Богдан Коваль, ст. пл. Христя Мазяр, ст. пл. Павло Чарський і Марія Шкурка.

ЛЕСЯ УКРАЇНКА — ПРОМЕТЕЄВА НАРЕЧЕНА

Життя й вогонь дав людям Прометей
і знав, що муки ждуть його за тес...
(Лесья Українка: Кассандра)

Дорогі Юні Подруги і Друзі!

Поруч Тараса Шевченка, Лесья Українка — феномен у нашій літературі та історії. Бож хіба легко собі пояснити, як вона могла — із своїм ідеалізмом, глибиною національних почувань і особистої гідності, з культом сили й відваги — вирости й творити в добі, ідеалом якої була “мала людина” з її мріями про мир і спокійне життя, що їх проповідували тодішні соціалісти? У тодішній світовій літературі письменники писали про солодкавий спокій, компроміс, прославляли не боротьбу, але пасивне життя. А ось що Лесья Українка пише до брата Михайла:

“Мені не раз видається, що на руках і на шиї в мене видно червоні сліди, що понатирали кайдани та ярмо неволі, і всі бачать ті сліди, і мені сором за себе перед вільним народом. Вачиш, у мене руки в кайданах, але серце й думка вільні, може вільніші, ніж у сих людей, тим то мені так гірко і тяжко, і сором. Як приїду знов в Україну, то, певне, мене ще гостріше дійматиме і страчу я останній спокій, який там у мене був; та дарма. — Я про це не журюся! Не про спокій нам тепер треба ще дбати”.

Цього листа Лесья написала з Відня. Перебуваючи в Австрії, де не було російського ярма, вона відчувала ще гостріше, як боляче ятрянть рани неволі на її тілі. У листі до Михайла Павлика згадує Лесья, що “не може терпіти мовчки під’яремного життя...”.

Свої твори Лесья писала в якомусь гарячковому болючому надхненні, забувала тоді і про здоров’я, і про хворобу, бо поспішала сказати народові своє слово, дати відповідь на питання нашого життя. Була Лесья героїнею і в творчості, і в щоденному житті. Її героїзм був “героїзмом великого серця й залізної волі, що бореться з щоденними буднями життя”. Тому й твердив Д. Донцов, що Лесья померла передчасно не від недуги, а від того надхнення, яке палило її серце, заставляло творити, виснажувало. В одному листі поетка написала:

“Вже нехай ніхто не скаже, що я “ні горівши, ні болівши” здобуваю собі лаври, бо таки в буквальному значенні горю й болю кожнісінький раз (коли творю...)”.

“Ледве заберуся до якоїсь спокійної роботи, так і “накотить” на мене яканебудь непереможна, депотична мрія, мучить по ночах, просто п’є мою кров, далебі”.

Так спливало Лесине поетичне слово кров’ю, але поетка хоч страждала, поетичне надхнення своє називала “Божою іскрою”, поезію називала королевою, якій хотіла служити. Тому нема в Лесі нарікання на долю, нема й зневіри, зате є культ сили, мужнє сприймання життя, звеличування Прометеевих зусиль, прославлення самопожертви, нестримного пориву, клясичного панування над болем.

Вчитуючись у палаючий вогонь Лесиних творів, бачимо, що всі герої її творчості прагнуть краси життя, що вони духово багаті — чи це буде Грішниця, що її “любов ненависти навчила”, чи Іфігенія, яка зуміла не тільки відважно йти на страту, але ціле життя жити самотньо на острові без слави й імені, чи Жірондист, що тужить за в’язницею тому, що в ній він був свідком героїзму, чи біблійна дочка Іефая, християнки Прісцилла, Міріам, які життя віддали за ідею, Мавка, що перемогла своєю духовою красою і стражданням смертю, чи Долорес і багато інших постатей з Лесиних драм, які чарують читача своєю шляхетністю, відвагою, величністю свого світосприймання.

Не даром Іван Драч, сучасний поет, назвав Лесю Українку Прометеевою нареченою, а інші письменники звать її дочкою Прометея.

Читайте, Друзі, цю творчість! У ній знайдете відповіді на питання нашого теперішнього життя. Вони — це оздоровляючий напій для спрагнених краси, глибокої думки і поетичного слова.

Подруга Гребля

СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

Д-Р МИРОСЛАВ ЧАПОВСЬКИЙ

Недавно чув я слово Начального Пластуна, д-ра Юрія Старосольського, виголошене на товариському з'їзді ОБУЛІД-у (Об'єднання Українських Лісовиків і Деревників). Він підкреслив, що Пласт життя в природі вважає важливим виховним засобом. Пласт провадить юнака в ліси, поля і гори. Пласт учить молодих людей любити природу й охороняти її.

Ці слова Начального Пластуна мені нагадуються, коли бачу знищені ліси, занечищені потоки та ріки, замінені в канали. Тоді відчуваю тяжке повітря, насичене трійливими газами. Бачимо, що людина надуживає природу, її винищує. Природа конечна для життя людей і для краси світу. Тому мусимо її зберігати та поправляти помилки, які люди так безвідповідально потрапили зробити. У тому нам допомагає наука екології і лісництва. Уряд США замало цікавився тим, як великі компанії вирубували ліси і їх не насаджували. Ще й сьогодні на заході дуже часто винищують ліси небосажної секвої і редвуду.

Іншим способом нищення природи є видобування вугілля. Пенсільвенія, Огайо, Вест Вірджинія й інші стейти США мають великі поклади вугілля. До 1930 року це вугілля видобувало шахтами, вкопаними в землю. Це не спричинювало великого спустошення природи. Та в 1930 році почали добувати вугілля способом т. зв. "стріп-майнінг". По такому видобуванню залишився пұстар з розритою заквашеною дикою землею та кучугурами ка-

міння, де не можуть закоренитися ні трава, ні дерева, ні жадна інша рослинність. Брак рослин прискішує ерозію та спричинює заневищення рік і потоків.

Ми в Америці вже маємо багато українців-науковців, що працюють у різних ділянках на визначних становищах. Праця в ділянці лісництва в Америці була, і є ще до сьогодні, не досить сприятливою (за винятком резерватів), і тому українці не дуже цікавилися лісництвом. Однак ми маємо тут одного українця, який є відомим знавцем у ділянці заліснення покопальняних неужитків. Ним є д-р Мирослав Чаповський.

Д-р Чаповський студіював лісництво у Львові і в Мюнхені, де одержав ступінь дипломованого лісовода (Diplom-Forstwirt) 1949 року. Марістерку з лісництва одержав 1958 р. в University of Maine, а докторат із ґрунтознавства в Rutgers University 1962 року. Тепер має титул начального ґрунтознавця ("principal soil scientist").

У 1961 році д-р Чаповський почав дослідити над залісненням неужитків у Пенсільвенії, як співпрацівник Northeastern Forest Experiment Station. Його завданням були дослідити над тим, які рослини найліпше ростуть у цій знищеній землі, як цю землю треба удобрити перед садженням дерев або засіюванням інших рослин і т. п. З часом він очолив дослідну станцію в Кінгстоні, Пенсільвенія. Висліди своєї праці опублікував в окремих брошурах, які видав USDA Forest Service.

Недавно я говорив з д-ром Чаповським і спитав його, які вигляди лісництва на майбутнє. Я був трохи здивований, коли він відповів, що вигляди добрі тому, що уряд, організації та поодинокі люди цікавляться більше екологією й охороною природи. Охорона лісу, води й повітря стала міжнародною проблемою. Згадав, що він сам мав зустрічі з працівниками в лісництві з багатьох інших країн, у цьому з представниками лісового господарства України.

Управа державних лісів тепер управляє 187 мільйонами акрів лісу. Тут треба людей, які провадили б наукову працю над поборюванням лісових пожеж і хворіб, над удобренням лісу, вмілим ужиткуванням його. Також треба працівників, які досліджували б можливість заліснення пошкоджених земель, яких у США є 4 мільйони акрів.

Д-р Чаповський працює тепер у Мейні над підвищенням видайности лісу і його удобренням. Він — лісмайстер ОБЛІД-у.

Юрій Яримович

УЧИТЕСЯ, БРАТИ МОЇ...

(Спенка, яку приготували юнаки 3-го куреня
УПУ-ів ім. І. Мазепи в Нью-Йорку на 13-ту
Пластову Орликіяду)

Хлопець: Ой, яке це все нудне. Я так не люблю вчитися історії України. Така довга, складна, аж спати хочеться. (Позіхає, кладе голову на стіл і засипляє).

Володимир Великий: Зле робить цей малий школяр, що не хоче вивчати історії України. Цікаво, чи він знає, що Україна була єдина з найсильніших держав в Європі тоді, як я, князь Володимир Великий, був володарем у Києві? А в 988 році я завів християнство в Україні і тим способом підніс рівень культури в державі. Охрестивши Україну, я збудував Десятинну Церкву, щоб далі ширити християнство серед українського народу.

Богдан Хмельницький: Я гетьман Богдан Хмельницький. У час мого гетьманування я вів безнастанну боротьбу проти поляків. Я поборов польське військо Степана Потоцького під Жовтими Водами. З-під Жовтих Вод я вирушив на Корсунь і там розгромив головне польське військо. Просуваючись на захід, я поборов третє польське військо над річкою Пилявою на Поділлі. За час мого гетьманування я визволив Україну з польських кайдан і уможливив їй, хоч на короткий час, вільне життя.

Тарас Шевченко: Ще малим хлопцем-сиротою я захоплювався оповіданнями мого дідуся про козацьке життя. Ти кажеш, що не любиш учитися, а я, бувши малим хлопцем, досить набрався різок від свого вчителя-дяка п'яниці. Змалечку я займався малярством і поезією, часто потайки. Через те, що в моєму "Кобзарі" я боронив український нарід і писав проти царя, мене заслали на десять років у Сибір. Я не дочекався того дня, коли Україна стане самостійна, та Ти, хлопче, може й дочекаєшся, але тільки як будеш учитися і любити свій нарід.

Січковий Стрілець: Я Січковий Стрілець. Під час першої світової війни я боровся у визвольній війні України. 1-го листопада 1918 року я гордо вивісив синьо-жовтий

прапор на ратуші Львова. Три тижні пізніше я згинув у завзятому бою під Львовом, тоді коли поляки знов зайняли Львів. Це славне місто було самостійне тільки три тижні, але я та багато інших Усусусів очікуємо того дня, коли Львів та ціла Україна стане незалежною.

Митр. Андрей Шептицький: Слава Ісусу Христу, хлопче! Я митрополит Андрей Шептицький. Я завжди опікувався такими молодими хлопцями, як ти. Я особливо любив пластунів і помагав їм у їхній діяльності. Мені було дуже приємно переводити вакації в літній палаті, де я мав змогу бути найближчим сусідом таборуючих пластунів. Я знав, що ці молоді люди будуть колись провідниками українського народу, і тому треба було їм допомагати, щоб росли в здоровому українському середовищі. Без знання української історії, хлопче, це було б неможливе.

Тарас Чупринка: Я генерал Тарас Чупринка. Я сім років був головним командиром Української Повстанської Армії. Я вів партизанську боротьбу проти большевиків, за що большевики закатували на смерть мого брата Юрка, депортували мою дружину Наталку, знищили моїх батьків та віддали мого сина Юрка та доню Марійку до большевицького дитячого будинку безпритульних, а потім ув'язнили. Я згинув у нерівному бою проти большевиків 5-го березня 1950 року. Я гордий, що пролив свою кров в обороні мого народу. Молю Бога, щоб дав моему синові Юркові силу духа витримати страждання в большевицьких тюрмах через мене.

Валентин Мороз: Хлопче Твої слова завдали мені багато болю. Тобі не цікаво вчитись історії України, вона тебе нудить. Збуди-ся, подумай, що говориш! Так ти живеш у вільній країні, де маєш змогу говорити, читати, робити те, що хочеш. Ти сам вирішуєш свою долю. А чи ти поцікавився, що тепер діється в Україні? Я Валентин

Мороз, вже восьмий рік мучуся в московських тюрмах за те, що виступив в обороні правди. Я не єдиний, нас багато. Ніякі муки і тортури нас не зломлять. Москалі хотіли зломити нас у лісах Мордовії, але це їм не вдалось. Цілий світ побачив нашу кривду; і ти, хлопча, не смієш спати. Твоїм обов'язком вивчати свою історію, ширити правду про Україну між чужинцями, а головню своїм чес-

ним життям давати добрий приклад. Ти на волі, ти можеш багато зробити для України. Я вірю, що ти не даси нам загинути!!!

Хлопець: "Учітеся, брати мої,
Думайте, читайте,
І чужого наuczайтесь,
Свого не цурайтесь".

Кінець

АНДРІЙКОВА ВЕЛИКА ГРА

Олю! телефон до тебе! — покликав трирічний Андрійко, молодший брат Олі. Оля вбігла в кімнату, як куля. Вона умовилася з товаришками до кіна, думала, що "штафета" про кіно.

Підняла слухавку. Весела усмішка зникла з лица. "Що? До суботи — за два дні! Ум-м добре, добре. СКОБ!"

"Що сталося, Олю?" запитав Андрійко.

"Маємо написати щось про Велику Гру і то до цієї суботи", — відповіла Оля, виходячи з кімнати.

Велику Гру — подумав Андрійко. Він має багато ігор. Пішов до шафи і почав витягати свої ігри. Були тут маленькі і великі ігри. Оля напевно мусить щось писати про "МОНОПОЛІ" — то велика гра і тяжка, — подумав Андрійко. Він ще навіть добре не розуміє, як її грати; тому він завжди програє, коли грає з Олею і її товаришками. Андрійко розклав велику гру і почав пильно приглядатись. Тут були кістки, гроші, хати, готелі й одна купка карточок, що називалися "шанси". На них було щось написано. Але Андрійко ще не вмів читати. Як він брав таку карточку, то він мусів іти до криміналу і там сидіти, аж інші

грачі обійдуть гру три рази. Через ті шанси він завжди програвав.

При обіді Оля запитала: "Тату, чи ти можеш мені щось придумати до писання?"

"Що таке щось?" — спитав тато.

"Ми маємо написати щось на тему 'Змагаймося за правилами Великої Гри'. Я не знаю, що писати".

"А ти не будеш писати про МОНОПОЛІ, Олю?" — запитав Андрійко. — "То в-е-л-и-к-а гра".

— Велика Гра — це справді бажання самому себе виховувати і засвоїти собі якнайбільше всіх тих пластових прикмет, які подані в пластовому законі. Пластун є словний, сумлінний, точний, ощадний, справедливий — почала вчисляти Оля. Вона ще добре їх пам'ятала, бо якраз здобувала першу пробу.

— Дуже гарно, Олю! Тож не треба багато думати про те "щось". Кожна точка то знаменита тема. Ось, наприклад, чесний чи пильний. Замість відкладати, бо не знаєш, про що писати, напиши, як ти чесно розіграєш із Андрійком улюблену гру "МОНОПОЛІ".

Пл. учас. Віра Воловодюк

44-тий курінь ім. Оксани Джеджори
в Ньюарку

(Із одноднівки Пластового Свята Весни
1974 р.).

Примітка

Велику частину матеріалу до цього числа написали, зібрали й приготували до друку юначки з гуртка "Акація", 10-ий Курінь ім. Ольги Косач в Торонті. Не ввесь матеріал поміщений тут, буде також у чергових числах.

ЕСЕЇ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

Від Редакції: Ми всі знаємо, хто це Валентин Мороз, і знаємо, що він автор славних есеїв. Але, здається, не так широко відомо, що Мороз також поет, хоча збірка його поезій п. з. "Соняшна червіль" вийшла лише як самвидавня література, а наші українські журнали на заході її передрукували. Подаємо один вірш із цієї збірки.

Валентин Мороз

В І Р У Ю

*У гromі — Бог. А ти зробиш камінням,
і Боже слово викуй на граніті,
бо камінь ли у гromі не згорає,
і лии на нім карбують заповіти.*

*Спалить соломю. Докажам — не вірте.
Великі правди пишуться вогнем.
У гromі — Бог. Його наказ одвігний:
плекайте С и л у, затиснувши мез.*

"Репортаж із заповідника Берії"

Майже нема української людини у вільному світі, яка не знала б справи Валентина Мороза, яка б не цікавилася його проблемою, не переживала жорстокості його присуду, ув'язнення, депортації і заслання, бо доля його — це доля української інтелігенції та українських патріотів у Батьківщині.

Багато українських студентів університету та середньошкільної молоді, а серед них пластунів, беруть активну участь в обороні Валентина Мороза, який став символом боротьби з наступом на українську культуру й українську націю взагалі. Щоб докладніше познайомитися з ідеями чи думками, а також з долею Валентина Мороза, раджу прочитати книжку "Репортаж із заповідника Берії" англійською мовою. Книжку переклав і видав Іван Коляска. У ній є також уривки з інших

Морозових есеїв: "Серед снігів", "Мойсей і Датан", "Хроніка опору", "Замість останнього слова". Прочитавши її, зможете інформувати своїх іншонаціональних товаришів про Валентина Мороза та його боротьбу. Знайдете також відповіді на багато питань соціального, політичного, суспільного характеру, а зокрема зрозумієте скомпліковані психологічні ситуації, в яких перебувають люди в СРСР, а Мороз тим більше. Ось уривок із репортажу щодо надій КГБ-стів у їхніх намаганнях зломати дух Мороза, а згодом інших українських патріотів:

"...Ми, на жаль, не можемо заглянути, що у вас у голові. От коли б можна було це зробити і викинути все, що заважає вам бути нормальною радянською людиною..."

У цій книжці знайдете аргументи, якими можна успішно провадити акцію допомоги В. Морозові серед наших співгромадян і представників уряду в країнах нашого поселення.

Пл. розв. Ліля Лижник, Торонто

"БУМЕРАНГ" ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

У цій книжці є твори Валентина Мороза, а також різні звернення громадян в Україні до уряду в справі Морозового арешту й другого звільнення з тюрми. Ці звернення писали люди, які тепер також ув'язнені, а саме: Ірина Калинець, поет Ігор Калинець, Вячеслав Чорновіл, Євген Сверстюк, Іван Світличний, Михайло Осадчий та інші. Підписували ці "клопотання" і такі люди, як письменники, а серед них Іван Дзюба, що був арештований; але він "покаявся" і його звільнили після покаяння.

У цих творах Мороз висловлює свої думки проти уряду, а головне проти поліції КГБ. Більшість творів Мороза дуже скомплікована філософією, деякі тяжко нам зрозуміти, але як глибше призадуматися, зрозуміємо, про що він нам хоче сказати.

Документи судів Мороза також записані. Ці суди були дуже несправедливі й протизаконні, навіть з погляду конституцій УРСР і СРСР. Люди хотіли почути, що в суді говорили, хотіли знати, за що Мороза засудили. Але їм КГБ унеможливило це. Вони запросили професорів, людей з уряду та інших, які зовсім не знають справи Мороза ані його самого. Їм не було ріжниць, яка буде доля Мороза.

Ця книжка мене зворушила. Я довідалася, яке життя люди мають в Україні. Особливо ті люди, які мають відвагу висловлювати

Ст. пл. Ірина Макарик

ЦІКАВА І КОРИСНА КНИЖКА

John Barron. *KGB; The Secret Work of Soviet Secret Agents*. London: Hodder and Stoughton, 1974. 460 pages. \$12.95 (hard cover).

Одна з найцікавіших англомовних книжок, що недавно появилася на ринку, це "КГБ" Джона Баррона.

Баррон, один з редакторів "Reader's Digest" в Америці, інтенсивно досліджував працю КГБ упродовж чотирьох років. Колишній старшина американської військової флотії, Баррон добре знав російську мову і працював у Берліні для американської розвідки. У 1957 році він залишив службу у флотії й почав працювати у "Washington Post", де його статті стали дуже популярними. Наслідок точної дослідницької праці: унікальне видання, яким можуть користуватися не лише звичайні читачі, але також студенти чи знавці Советського Союзу.

Роберт Конквест, відомий автор **Великого Терору** ("The Great Terror"), у своєму вступі до книжки Баррона пише, що "КГБ" не лише виконує корисну суспільну службу, водночас ця книжка цікавіша, ніж тужінь пригодницьких новель. Баррон описує, як КГБ таємно працює в Советському Союзі й у всіх країнах світу; він подає історію КГБ та подробиці його внутрішньої організації. Автор цитує більшу частину тексту надзвичайно цікавого таємного підручника, викраденого з курсів вишколу КГБ, який описує способи підривної роботи советських агентів серед американців.

Баррон подає список тисячів знаних агентів-кагебістів і країни, в яких вони перебували. Окрім цього, подано сотні прикладів праці КГБ: вбивство українських провідників — Степана Бандери, Євгена Коновальця та Симона Петлюри, активна підтримка Ірландської республіканської армії, палестинських партизанів, маніпулювання Кастро, Нассером та іншими державними діячами.

Окрім цих цікавих історій, які читаються неначе пригоди Джеймса Бонда, Баррон вказує на ролі КГБ у советських внутрішніх

справах як органу масової репресії. В останньому розділі книжки "Світ має вибір" Баррон пише, що справжній детант не може існувати, доки існує масова агресія КГБ.

Баррон підкреслює факт, що кожний напад на свободу думки в Советському Союзі — це справді удар проти нашого способу життя. Кожного разу, коли заарештовують дисидента, це впливає на нас на Заході.

Чи ми повинні протестувати проти арештів таких інтелектуалістів, як Валентин Мороз, чи це лише загроза для миру та підкидання дров до полум'я холодної війни?.. Джон Баррон, фахівець у своїй ділянці, рішуче відповідає: "ні". Власне, "спокійне їх сприймання заохочує такі акції КГБ, які є есенцією холодної війни, що вони піддають думку советським провідникам, що такі їхні вчинки не мають будь-яких шкідливих наслідків". (ст. 335).

Із матеріалів "Словомету"

ЗОЯ КОГУТ ЗНОВ СЕРЕД НАС

Від Редакції: Минулого року ми писали Вам, Дорогі Читачі, про дві милі гості з Австралії, Зою Когут та Ірину Залеську, а що друкарський гортник поміняв їхні знімки, то ми ще дістали опісля від Зои Когут дотепного вірша для «Юнака». Торік наша поетеса Зоя Когут знову завітала на американський континент та роз'їжджала по всіх скупченнях українців із своїми авторськими везорами, на яких гострою сатирою та глибоким ліризмом викликала загальне захоплення. Найкращий цього доказ — це два дописи, що ми їх дістали з Вінніпегу, де авторку гостили сердечно пластуни. У нашій рубриці «Що гитати» подаємо коротку згадку про нову збірку та один з її віршів.

Наша Приятелька виявила свою прихильність до Пласту також і матеріальною допомогою для наших журналів.

«Кугерявий дим» — поезії Зои Когут, Видання «Слово», Нью-Йорк, 1974 р. Найновіша збірка відомої вже добре авторки сатиричних віршів на сторінках «Лиса Микити», сатиричного українського журналу, не вповні лише посвячена висміванню людських і власних слабостей та хиб. У ній знайдете також лірику, настрої та переживання з побуту на американському континенті. Але скільки там спосте-

свої думки. Я думаю, що кожний з нас повинен цю книжку прочитати й поручити її своїм іншонаціональним знайомим. Вона написана англійською мовою, дуже легко і корисно її читати.

Пл. розв. Наталка Березовська

В АЛЬБОМ ЗОЇ КОГУТ

режливости, скільки влужного підхоплення щоденних наших переживань, образів із нашого життя — можете самі переконатися, взявши «Кугерявий дим» у руки. До збірки написала передмову Уляна Любовиз, а зредагував її Богдан Нижанківський.

Зоя Когут

Із збірки «Кугерявий дим»

МОЛОДІСТЬ

Ранні світаки... Іскристі роси...

Молодість буйна!

Молодість боса!

Молодість має свої права.

Чому ж ми дивимось грізно й косо

На борсання молоді?

Їх слова,

Можливо, різняться від слів ужитих,

Які колись

Молоділи теж...

Наша молодість вже прожита,

Втиснена в рамки буднів

І меж...

І все ж таки — хто з нас не мріє вхопити

Хоз спогадом мить молодих горінь?

Дозвольмо ж і молоді палко горіти,

І теж помилятися,

И також грішити,

Як вже согрішали сотки поколінь!

На світі був 1925 рік, на світі був місяць травень, і була на світі весна. Це найкраща пора року, і всі хвалять свою весну, але для нас наша українська весна — найкраща!

За такої найкращої пори на Слобожанщині у місті Суми в родині молодих Ніконенків, в якій гордо береглася пам'ять про козацьке походження, прийшло на світ мале дитинча, дівчатко, і назвали його Зоя.

В Україні був це час, коли займанці тільки почали добре закріплювати свою владу. Перші роки життя малої Зої проходили в часі штучного голоду, насаджування колгоспів, насильних вивозів, у часі, коли жорстоко карали за одну підняту замерзлу картоплину, за єдиний колосок, у часі, коли карали не тільки за слово сміливіше, але й за сміливий погляд непокірних очей.

День і ніч стогнала земля, день і ніч дудоніли залізничні рейки під тягарем вагонів, що із соняшної України везли тисячі тисяч на заслання до "ісправительних лагерей" країни побядітельно соціалізма".

Така доля судилася і татові маленької Зої, — повезли і його туди.

За календарем рахувався тоді на світі злопам'ятний на наший і наших батьків землі, проклятий мільйонами 1933 рік!

Мама Зої вибиралася в тяжку, незнану дорогу шукати чоловіка в сибірській тайзі. Зою лишала з бабусею.

Та вийшло не так! Мале, коструbate восьмилітнє дівчатко, охопивши руками мамині коліна, лебеділо: мамо! і я до тата! і я з тобою! — А в наслідках: дитинство і в сибірській стужі та снігах, і в казахстанській спеці, вітрах і морозах.

1939 рік приносить несподівано волю і повернення у рідні Суми.

Та немає коли розживатися! Гряде друга світова війна з усіма її страхіттями. А потім воєнна хуртовина несе Зою на захід.

На світі рахують тоді 1943 рік.

У воєнній грозі прокочується час, і оце вже настав 1945 рік, а з ним кінець воєнної хуртовини, а далі одруження — і 1949 року виїзд на нове поселення до Австралії.

Це в дуже сконденсованій формі життя стежка дитини, що прийшла на світ Божий у родині, де гордо береглася пам'ять про козацьке походження, в родині молодих Ніконенків у 1925 році, і яку називали Зоя.

Що ж тут надзвичайне? І до того часу, і після нього родилися діти, такі як вона! І в

такій же страшній добі!

Чим же ж вона інакша, ніж інші? А тим, що обдарив її Господь особливо щед्रो, як мало кого, надзвичайним талантом. А ця особлива обдарованість виявилася у вмінні передавати словом те, що вона бачить очима серця і душі.

Та крім того в неї ще один особливий дар! Вона вміє те, що біль серця зродив, живим словом передати так, як мало хто зуміє!

Мені не легко сказати, хто така Зоя Когут, наша мила гостя з Австралії

За малу хвилину вся наша пластова громада буде мати змогу заворожено слухати її, переживати з нею, радіти і сміятися і дякувати добрій долі, що привела її до нас.

Нехай її палке, творче слово запалить у наших серцях наново, може часом і вигодами приспане, полум'яне почуття, що ми і рідний край, то одне!

Нехай її не раз терпке, але не злобне слово докору за наші недотягнення, за нашу мулуватість заставить нас подумати, як бути ліпшими і кращими, а тоді п. Зоя Когут не втратила часу намарно, приїхавши до нас!

Пл. сен. Люба Гук
Вінніпер

Примітка: Це "слово" прочитала ст. пл. Наталка Кривуляк на вечорі Зої Когут для пластової молоді.

ЗОЯ КОГУТ У ВІННІПЕГУ

Осінь. Зимніє. Листя опадає з дерев. Мороз уже поволі закрадеться, всюди, де може, обвиває і обезвладнює рослини. Зимно. Понуро.

Літо скінчилось. Надходить довга, жорстока зима.

Але серед цієї всієї сумноти прилетів барвистий, пишний птах — Когут.

Ні, вибачте, Когутиха, а на ім'я Зоя. Прилетіла, розвеселила, припекла і розбудила людей.

Ах, що за диво! Як швидко збіглися курчатка: великі, малі, молоді, старі, середні, всякі! Окружили Зою, майже задушили...

"О, пані Когут, як приємно Вас бачити! Підпишіть з ласки своєї мою книжечку! І донці моєї також. Знаєте, вона бере балет..."

"Будь ласка, пані Когут, підпишіться тут у Вашій новій книжці. Ви бачили мого синочка? ХОДИ СЮДИ!! Він так красно грає на фортепіяні. А як співає! Як соловейко, пані Когут..."

"Ой, пані Когут! Вас так усі окупили, як оси, я ледве пробився. (Авже ж!) Як Ви вернетесь до Австралії, чи могли б відшукати мого четвертого кузена? Він там..."

"Пані Зою! Чи Ви знали, що Ви моя краєнка?..."

"Пані Когут, прошу Вас, загляньте до нас котрогось вечора. Ми так би хотіли..."

Ну нічого. Те все є частиною життя "селебріті". Зоя всіх взяла під своє крило, попустила приємно... А тоді як запіяла про всі їхні недоліки, то аж вуха пов'яли. Пришпилила всіх, старих, малих, великих, молодих.

Але люди не гнівались. О ні! Та яка людина не зуміє трохи посміятись із себе?

"Ага! Чоловіче, ти чув!? Ти чув, що пані Зоя казала про мужчин? Мужчини без ребра? Га! А ви всі аж задеревіли, навіть не плескали..."

Тутешняк до емігранта: "Га! Але добре показала вас, політичних емігрантів! Бенкети, забави, карпети, каделяки, титули, докторати, обой!"

"Гей, жінко! Пані Когут добре знає жінок! Всі ваші примхи, як ви поза плечима пльоткуєте про інших..."

Поважний вік рецитує: "Т-а-а-к... Вам, молодикам, варто си добре послухать то, що

пані Когут пише. Єк ви втікаєте від національності і там си патекаєте по-ангельськи..."

Так люди вміють сміятись із себе.

Така була історія у Вінніпегу, як прибула Зоя. А як Когутиха відлетіла, то всюди знову стало холодно й понуро. Люди поволі "успокоїлися". А може й забули?

Ні. Надіюсь, що таки не забули, що десь у далекому куточку розуму пам'ятають візити Зої. Бож не легко забути, як тобі вуха пов'яли.

Пл. розв. Богдан Коваль

● Дорогі мої Пластуні і Пластунята!

Жаль мені, що мушу вже від'їжджати! Бажаю Вам усім щастя, успіхів та усміхів!

Не маючи, на жаль, тисячів, даю лише дол. 50.— на пластові видання.

Тримайтеся! Не дайтеся! Всміхайтеся!

Ваша Зоя Когут

Нью-Йорк, грудень 1974 р.

УСПІХИ НАШИХ ДРУЗІВ

ОЛЕСЬ КУЗИШИН — ГЕТЬМАНИЧ 13-ої ОРЛИКІЯДИ

Коли ми дізналися, що пл. розв. Олесь Кузишин був обраний Гетьманичем 13-ої Пластової Орликіяди в США, для нас це не було несподіванкою тому, що про різні успіхи Олесь ми вже не раз чули та читали. Ще перед трьома роками ми писали про нього в "Юнаку", коли він, тоді 12-літній юнак, давав свій власний фортепіяновий концерт у Нью-Йорку. Проте, поруч виняткових музичних здібностей Олесь Кузишин цілий час завзято пластує і є тепер одним із найактивніших юнаків у Нью-Йорку.

У 1970 році він після закінчення новакування вступив до 3-го Куреня УПЮ-ів ім. І. Мазепи й виконував усі можливі діловодства в курені — від гурткового, писаря і судді аж до курінного включно. Саме тепер Олесь хорунжий та спортовий референт у курені, а крім цього хронікар гуртка "Морський Орел", до якого належить. Завзятий спортсмен Олесь належить до відбиванкової дружини свого куреня та до легкоатлетичної у своїй школі. Цього року Олесь складатиме матуру в школі українознавства, а також буде давати свій

Гетьманич — пл. розв. Олег Кузишин з 3. К. УПЮ-ів у Нью-Йорку

дипломний фортепіяновий концерт в Українському Музичному Інституті.

Від 1972 року Олесь учиться у Ріджіс Гай Скул і, як сам пише нам: "мені багато разів прийшлося поправляти неправильно поінформованих учителів історії щодо України, її історії та нашої ідентичності. Спершу ці вчителі нерado мене слухали, деколи навіть і гнівались, що перериваю тяглість їхнього курсу, але тепер уже жодних замішань у цій справі нема".

Щоб так поступати, треба самому добре знати історію свого народу, а саме це знання виказує, здається, не лише в школі, але й у пластуванні, і воно причинилося до вибору Олесь Гетьманичем з-посеред численних кандидатів різних пластових станиць у США.

ОК

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДорожі
Теодосія Волошина

Astro Travel Service

2198 BLOOR ST. WEST — TORONTO 9, ONTARIO
Telephone: 766-1118 & 766-1119

- Полагоджує всі справи у зв'язку із спровадженням рідні з України та інших країн Східної Європи.
- Продає квитки на всі літунські, корабельні та автобусові лінії світу.
- Нотаріально завірює всі потрібні документи.

ЗВЕРНЕННЯ УСУСУСА ДО ЮНАЦТВА ПІД ЧАС СВЯТКОВОЇ ЗБІРКИ 1-ГО ЛИСТОПАДА

**Дорога Пластова Молоде,
Пластунки і Пластунки!**

Коли стою осьтут перед вами і з почуттям гордості дивлюся на ваші стрункі ряди, перед очима моєї душі стоять мої власні молоді літа. Бо я був тоді у вашому пересічному віці, я мав 17 років, коли став Українським Січовим Стрільцем, або, як прийнято казати: Усусусом. Сьогодні, коли святкуємо роковини листопадового зриву і одночасно 60-ліття вимаршу УСУСУСІВ у поле бою, коли за словами стрілецької пісні Українські Січові Стрільці пішли “у бій за нарід свій”, я з глибоким зворушенням відчуваю той факт, що я є одним із тих нечисленних ще живих Усусусів, яким припала честь стати для вас уосібленням стрілецького міту.

Думаю, що небагато з вас мало нагоду на своєму короткому життєвому шляху зустрітися чи бути знайомими з якимсь колишнім Усусусом, якого доля і довбнею не може добити. Це, зрештою, для вас молодих навіть не надто цікаво. Зате знаю, що ви напевно зустрічалися з Українським Січовим Стрілецтвом та з їх ідеалом визволення України, як теж із їх ролею у листопадовому зриві, у розповідях ваших батьків, у школах українознавства, у пластових зайняттях і в таких ваших Листопадових маршах, як сьогодні. Тому я не буду тут ще раз розповідати вам про ті високі ідеали відновлення української державности, за які в численних боях з ворогом проливали кров і складали свої буйні голови Українські Січові Стрільці, ані не буду розказувати вам історії тих боїв.

Я хочу тільки сказати вам, пластунам і пластункам, як переємникам наших ідей і цілей, що щоб іти слідами Українських Січових Стрільців, не треба аж війни. Не треба бути у вояцькому мундирі з крісом і багнетом та з стрілецькою шапкою-мазепинкою на голові, щоб боротися за свій народ і його визволення. Кожний з вас, пластунки і пластунки, може бути у своїх думках і вчинках послідовником Українських Січових Стрільців.

Так, як усі смертні люди, ніхто з нас, Усусусів, не був ідеальною людиною, і не треба всіх нас вважати легендарними лицарями-героями, яким не може ніхто дорівняти. Ми мали тільки свідомість святого обов'язку супроти свого народу і той обов'язок ми старалися по змозі своїх сил і з посвятою свого

Оригінальна стрілецька шапка — експонат з Українського Музею у Бавид Бруку. Світлив: ст. пл. Юрій Павлічко.

життя виконати. Таку свідомість обов'язку супроти свого народу повинна мати кожна молода українська людина, а зокрема ви, пластунки, які у своєму гимні співаєте: “Ми краса, ми надія народу!”

Поля боїв за свій народ існують не тільки на війні, і не тільки під свист куль і розрив бомб та гранат можна йти у бойовий наступ. На кожному кроці і в кожній хвилині простеляється перед вами, пластова молода, поле бою за свій народ: за українську честь, за українську культуру, за українську мову, за українську науку, за українську релігію, за українську правду. А коли прийде той час, що треба вам буде стати до боротьби із зброєю в руках, ідіть тоді далі слідами Усусусів і довершіть розпочатий ними храм волі.

Український Січовий Стрілець

Примітка: Цю промову виголосив кол. УСС-ус Василь Софронів Левицький на святковому апелі Пластової Станиці Торонто 1 листопада 1974 р.

Вежа — дивись статтю на стор. 19

СКАРБИ ПІД ЗЕМЛЕЮ: УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ У БАВНД БРУКУ

Ніхто б навіть не подумав, що в Нью-Джерзі, США, при відомій Церкві-Пам'ятнику, збудованій у стилі українського барокко, зберігаються такі безцінні скарби. Крутими сходами сходимо з головної нави церкви в інший світ: підвал, заповнений пам'ятками української давнини. Ми в Музею Церкви-Пам'ятника при Осередку Української Православної Церкви у США, у Савт Бавнд Бруку. Супроводить нас професор І. Паливода, який опікується музеєм і бібліотекою при музеї, розсилає книжки, наглядає над видавничою діяльністю Церкви-Пам'ятника та дякує в церкві. Проф. І. Паливода — це дуже працьовита й цікава людина. Він показує нам цінності музею і пояснює кожну з них. За званням педагог, колись був членом Центральної Ради й учасником Трудового Конгресу, міністром Пошти і Телеграфів і засновував українські школи в Чехо-Словаччині та Німеччині.

Музей складається з трьох відділів: церковно-історичного, археологічного та етнографічного. Професор показує нам стародруки: оригінал "Кобзаря" Шевченка з 1867 р. та фотокопію першого його видання з 1840 року. Давні євангелії виблискують золотом, а їх розмальовані букви горять різними барвами з пергаментових сторінок. У бібліотеці є стародруки з сімнадцятого століття. Між ними Перший Службеник, виданий у Вільні 1617 р. та Львівський Апостол з 1648 року. Колекція хрестів дуже цікава: в ній оглядаємо хрести, які носили жінки в часах гетьмана Мазепи. Тут навіть можна побачити підпис гетьмана Мазепи на оригіналі універсалу, який лежить поруч з універсалом гетьмана Павла Скоропадського. Чудові ікони та священні ризи з часів митрополита Петра Могили захоплюють нас своїми цікавими кольорами. У музею є понад вісімнадцять тисяч вартісних фотографій зруйнованих большевиками церков, а також знімки учасників визвольної боротьби України. Є і скульптурні портрети провідників українського руху.

В етнографічному відділі оглядаємо цікаві вишивки, взори тканин та народну ношу з різних частин України. Особливо цікаві одяги з Буковини, з центральних земель України та Гуцульщини. Любителі писанок тут побачать рай: в музею є понад чотири тисячі зразків українських писанок! Між ними деякі розписані на великих гусячих яйцях. Два великі короваї — гуцульський і полтавський — гідно репрезентують українське мистецьке пе-

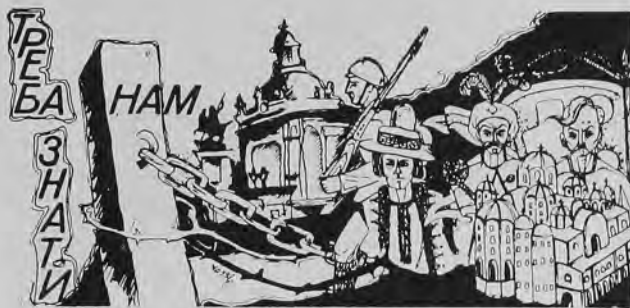

Проф. І. Паливода — директор музею. Світлив: ст. пл. Юрій Павлічко.

чиво. Справжні трембіти, гуцульські цимбали та київська бандура, на якій проф. Паливода нам заграє, творять музичну частину. Нашим юнакам було б цікаво побачити правдиву козацьку шаблю, а також українські гроші та відзнаки. Здається, ніде не можна намілюватися такими скарбами, як у музею Церкви-Пам'ятника. Для тих, що живуть в околиці Нью-Джерзі, поїздка до цього музею була б знаменита курінна прогулянка. Музей відкритий від десятої до третьої години кожного дня, але добре було б раніше повідомити проф. Паливоду про свій приїзд.

Недалеко музею є Мистецька Галерія, яка вневдовзі стане Музеєм Українських Мистців Америки. Тут у цікавими приміщенні зібрані картини і скульптури майже всіх відомих українських мистців на еміграції. Пояснює нам картини інженер Михайло Кравчук, куратор галерії. Сам мистець, праці якого виставлені в галерії, він вчився в Київській Академії Мистецтв. Від нього можна багато дізнатися про наше мистецтво.

Ст. пл. Уляна Близняк

ЩО ЦЕ “ОРЛИКІЯДИ” І ЧОМУ МИ ЇХ ВЛАШТОВУЄМО?

Старовинні греки вшановували своїх мітичних богів, які мешкали на горі Олімпі, спортовими ігрищами, що їх назвали “Олімпіадами”.

Наші Орлики не були жадними мітичними богами. Батько — Пилип Орлик був генеральним писарем у гетьмана Івана Мазепи, а по його смерті узяв гетьманську булаву; а син — Григор, як один із перших українських політичних емігрантів, був активним переємником державницьких ідей гетьманів України: Івана Мазепи і Пилипа Орлика.

Григор Орлик — це зразок активного, ідейного, жертвенного українського політичного емігранта, невгнutoго борця за ідею самостійності України. Хоч — гонений московськими агентами — він мусів скриватися по цілій майже Європі, часто під прибраними прізвищами, він виріс на велику провідну постать серед української політичної еміграції та дійшов до великого значення серед чужинців. У Швеції, у славному університеті в Люнді, він закінчує високу освіту. Його освіта, фізична краса й культурна поведінка з'єднують йому приятелів і викликають пошановок до нього. Він, завдяки своїй праці, здібностям і лицарськості, стає високим полководцем — польовим маршалом збройних сил Франції, а французький король Люї XV відзначає його найвищим відзначенням: орденom св. Людовіка.

З ним особисто переговорюють королі: Швеції, Прусії, Франції, Англії, Польщі, султан Туреччини, прохаючи в нього порад чи послуг. При кожній зустрічі з високими державними мужами Європи Григор заторкує справу визволення України з-під московського панування.

Дати народження й смерті нашого Патрона припадають на місяць листопад (21. XI. 1702 — 14. XI. 1758), тому то в листопаді ми вшановуємо його пам'ять і в його ім'я влаштовуємо наші “Орликіяди”. Перша наша

Пл. сен. Андронік Копистянський, курінний 8-го Куреня УПС ім. Гр. Орлика і творець Пластових Орликіяд

“Орликіяда” відбулася 11 листопада 1962 р. в Гемпстеді, Лонг Айленд, США.

Та “Орликіядами” вшановуємо не тільки Григора Орлика. Склалося так, що листопад — це місяць світлих подій України і її героїв. У листопаді помер сл. п. митрополит Андрій Шептицький, у листопаді вшановуємо героїв Базару, у листопаді відзначаємо річницю Листопадового Зриву в Галичині. Тому то нашіми “Орликіядами” вшановуємо всіх героїв України.

І ще одно завдання наших “Орликіяд”: через інтелектуальний змаг нашого юнацтва хочемо спонукати його пригадати собі дещо із славного минулого нашої Батьківщини і над ним призадуматися, хочемо дати нашому юнацтву змогу зміряти своє знання в дружньому, чесному змагу, ближче взаємно пізнатися та в дружній, веселій атмосфері гарно провести час.

Тож місяць листопад — це місяць наших Орликіяд. Це немов закінчення літнього-таборового, а початок зимового-домівкарського пластового виховного сезону.

Так, як Григор Орлик, гуртуючи біля себе розсіяних по світі українських політичних емігрантів, старався їх підтримувати на дусі так і ми нашим скромним вкладом хочемо допомогти Пластові гуртувати й виховувати новітніх емісарів України — українських пластунів. Хочемо їм указати правильний шлях, шлях Григора Орлика: чесного служіння Українській Визвольній Справі.

Подав: 8-ий Курінь УПС ім. Гр. Орлика

Кажуть, що "нема то, як на Союзівці!" І це було правдою для 350 пласту́нів і пласту́нок, які приїхали туди 9-го і 10-го листопада 1974 р. на 13-ту з черги Орликіяду. Орликіяда — це пластова зустріч для юнацтва Сходу Америки, що її влаштовує рік-річно Курінь УПС ім. Г. Орлика — Орликівці.

Пл. сен. А. Копистянський іменує на 11-тій Орликіяді гетьманича і гетьманівну
(Фото пл. сен. В. Михайлів, ЧКалина)

В суботу о 4-ій годині було відкриття Орликіяди. У своєму слові друг А. Копистянський — курінний — нагадав усім, що число "13" не є найщасливіше, а пластуни люблять поборювати перешкоди, тому він переконаний, що ця 13-та Орликіяда буде дуже успішною. Початок вже добрий — зголосилось 269 юнаків і юначок із 16-ти станиць! Привіт від Крайової Пластової Старшини передала учасникам голова вих. сектора, подруга Стаха Гойдиш. Відчитано ще привіти від неприсутніх пл. провідників і приступлено до дійсної програми.

Учасники були зголошені загонами — один від куреня. Цього року було понад 30 загонів. Кожний загін по черзі виходив на сцену і відповідав на витягнені 2 питання. Питання були з історії й географії України та з життєпису митрополита Андрея Шептицького.

Після цього виступали кандидати на гетьманича й гетьманівну. А ввечері — вечірка. На ній було багато учасників Орликіяди, хоча багато відбували зустрічі з давно небаченими (може ще як у таборі) товаришами і в інших приміщеннях. Надворі було дуже зимно, тому стежки й доріжки Союзівки були тим разом пусті.

В неділю всі взяли участь у Службі Божій, а опісля перейшли до мистецьких змагань. Кожний загін ставив чи то серйозну точку, чи скеч, а найбільше було музичних точок. Всім дуже подобалась точка 47-го Куреня УПЮ-ів ім. С. Бандери з Ньюарку — вони мали оркестру з інструментів "казу". Але й інші точки були гарно опрацьовані і виведені. І так ми не оглянулись, як прийшла 5-а година. Зібрались усі на закриття. Воно завжди найбільш напружене, бо на ньому проголошують висліди змагів загонів і кандидатів на гетьманича й гетьманівну. Цим разом була ще одна важлива подія, бо на Орликіяду саме тоді загостила пл. сен. Анна Дмитерко-Ратич, член 1-го Куреня ім. О. і С. Тисовських та одинока живуча пласту́нка із рядів Українських Січових Стрільців.

Пластуни зворушено вітали її, встаючи з місць, і вона коротко привітала всіх учасників та організаторів.

Висліди змагів:

I. місце в юнаків: Сам. Гурток "Орли" — Кергонксон — 9 точок

II. місце в юнаків: 3. Кур. УПЮ-ів ім. І. Мазепи — Нью-Йорк — 8,9 точок

III. місце в юнаків: 11. Кур. УПЮ-ів ім. Р. Мстиславича — Філядельфія — 8,7 т. і 47. Кур. УПЮ-ів ім. С. Бандери — Ньюарк — 8,7 т.

I. місце юначок: 22. Кур. УПЮ-ок ім. Н. Кобринської — Трентон — (браво!)

II. місце юначок: 44. Кур. УПЮ-ок ім. О. Джеджори — Ньюарк — 8,7 точок

III. місце юначок: 20. Кур. УПЮ-ок ім. М. Борецької — Ньюарк — 8,5 точок

Вийшли всі із залі, і холодний вітер остудив нас, заставляючи усвідомити собі, що ось це вже скінчилися ці два дні, ця пл. зустріч, і ще цього вечора треба буде сідати до писання задач... Але ж побачимось на другий рік знову!

Ст. пл. Роман Юзенів

ПРОСИМО ПРОБАЧЕННЯ!

У грудневому числі "Юнака", у згадці про пластовий дім у Вінніпегу, закралася помилка. Головою будівельного комітету не є друг Любомир Шулякевич, а друг Степан Корбутяк, теперішній голова Пластової Станиці у Вінніпегу.

Друзів С. Корбутяка й Л. Шулякевича просимо вибачити. Редакція

Зміст

ЮНАК
ЖУРНАЛ
ПЛАСТОВОГО
ЮНАЦТВА

ДВНАДЦЯТИЙ 1974

РІЧНИК

ЗАУВАГА: перше число після наголовка статті (перед дужкою) означає число журналу, а число в дужках — сторінки, на яких надрукована стаття чи інший редакційний матеріал.

I. ІДЕОЛОГІЯ І ВИХОВАННЯ

1. Вступні статті, гутірки, розмови з юними друзями тощо

Подруга Гребля — Гутірки з юними друзями: Пластун корисний 2 (3), Пластун слухняний 3 (3), Пластун пильний 4 (4), Пластун дбає про здоров'я 5 (2), Пластун любить красу і дбає про неї 6-7 (2), Пластун завжди доброї гадки 7-8 (2), Плекаймо книгочитання 10 (2), "Можливо найбільший твір Мороза це його життя" 11 (2), Співпраця юнацтва з "Юнаком" 12 (2)

II. ЛІТЕРАТУРА

1. Оповідання, нариси, есеї, спомини

Бачинський Леонід: Щаслива конюшинка 2 (13)
Вовк Віра: Різдвяна легенда 1 (3-4)
Грищенко Олекса: Попів яр 12 (6)
Керницький Іван: Шоловило 3 (12)
Копач Олександра: Вертеп 1 (3-4)
Олійник Микола: Зустріч в Колодажному 2 (2)
Перелісна К.: Удовині діти 2 (14)
Трипачук Валерій: Покарання 3 (17)
Л. Ю.: Сім самоцвітів 6-7 (12, 13)
Л. Ю.: Чорні очі як терен 7-8 (11, 12)
Л. Ю.: Клітка з пташкою 12 (4-5)

2. Репортажі

Андрій: Враження з поїздки... 2 (21-22)
Баєр Ірина: На прогулянці по Канаді 5 (24-25)
Барицький М.: Подорож до Аргентини 3 (28)
Білогорська Ляріса: Україна очима молоді 2 (20)

Зошук Степан: Давній звичай в Етіопії 6-7 (16)
Зелик Марта: Відвідини Помпеїв 12 (23)
Мельничук Р. і Ямиський Б.: У вічному місті 12 (18-19)
Лончина Тарас: "Сіцилія... без слів" 8-9 (15-16)
Л. Ю.: Зелені колючка на виставці 3 (5-6)
Одежинська Ксеня: На танцювальному фестивалі 8-9 (10)
Одежинська Ксеня: Пластуни в музичній комедії 11 (12)
Одежинська Ксеня: Дозвольте представитись 10 (9-10)
Павлічко Ю. І.: Єдність у пластуванні 11 (9-12)
** : В. С. Левицький — "Юний скоморох" 10 (4)
** : М. Понеділок — "Рятуйте мою душу" 3 (11)
** : М. Струтинська — "Американка" 10 (4)
** : Чи ви вже читали? 10 (5-6)

III. МОЛОДЕ ПЕРО

1. Поезія

Бачинська Уляна: "До міста", "Художник..." 2 (7)
Гавур Люба: "Бабуня" 12 (7)
Лада Дарія: "Зустріч" 5 (5)
Лейбич Роксоляна: "Легче мені писати" 4 (12)
Лейбич Роксоляна: "Мамі" 5 (4)
Мельник Ірка: "Як дивитися" 2 (7)
Михайлюк Оля: "Коханий Матері" 5 (4)
Одежинська Ксеня: "Близьком мовчанки" 7-8 (7)
Опар Орися: "Бажанья" 1 (14)
Трипупенко Леся: "Криштальна пісня" 2 (7)
Шевченко Тая: "У школі" 12 (7)

2. Проза

Баран Даня: "Момент" 2 (10)
Вілик Юрій: "Лісовий дух" 2 (8-9)
Гайда Борис: "Мої враження з мандрівки по Україні" 7-8 (9)
Гриців Роман: "Філософія пластуна Крапки" 10 (7)
Дурбак Павло: "Ось трапилась пригода" 5 (11)
Зелик Марта: "Я була в Греції" 6-7 (7)
Левицька Оленка: "В країні лося" 7-8 (7-8)

Максимович Нестор: "Ранок в таборі" 7-8 (10)
 Максимович Нестор: "5 хвилин на грищі" 10 (7)
 Мирослава В.: "Квіти ростуть", "Батьківщина в серці",
 "Хто сильніший" 2 (12)
 Паліснюк Петро: Розповідь про Альказар" 2 (9-10)
 Павлічко Юрій, Ігор: "Гей на Івана" 6-7 (8-10)
 Розбанич: "Сон літньої ночі" 3 (8-9)
 Суська Уляна: "Сон зачарованої ночі" 6-7 (7-8)
 Шевченко Леся: "Майбутнє" 1 (3)
 Шевченко Олег: "Прозрів" 7-8 (8-9)
 Шевченко Тая: "Небезпечна знахідка" 11 (8-9)
 Шуст Таня: "Квіти, дружба" 4 (12)
 Яримович Юрко: "Пригода стійкового" 3 (9)

IV. СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

Т. Г.: Святослав Новицький — чародій екрану 12 (3)
 О. К.: Григорій Крук (Скульптура) 4 (5)
 О. Кузьмович: Д-р Ярослав Гординський (Медицина)
 8-9 (3)
 Павлічко Юрій, Ігор: Д-р Микола Гадзінський (Наука)
 11 (6-7)
 Ільницька Роксолана: Олесь Бердник, письменник-
 фантаст (Література)
 Рахманний Роман: Ігор Калинець (Література) 2 (4),
 1 (8-9)
 Собенко Карло: Дмитро Зайців (Наука) 5 (3)
 Сохоцька Христина: Д-р Софія Припхан (Медицина)
 6-7 (4)

V. УСПІХИ НАШИХ ДРУЗІВ І ПОДРУГ

О. Кузьмович: Лариса Залеська-Онишкевич 10 (8)
 М. Л.: Андрій Войтович 4 (13)
 Одежинська Ксеня: Андрій Мадай 12 (9)
 ** : Шапан Марта 5 (6)
 ** : Шепертицька Марта 1 (18)
 ** : Яцик Віра 12 (9)
 Пластуни місяця
 О. Кузьмович: Ксеня Одежинська — Гетьманська вір-
 лиця 3 (7)
 О. Кузьмович: Ростислав І. Декайло — Гетьманський
 скоб 10 (11)
 Розбанич: Закордонні вакації 8-9 (17)
 Романишин Наталка: 3 симфонічною оркестрою по
 Європі 6-7 (20-21)
 Сохоцька Христина: На чубі землі 10 (16-17)
 Туркевич Христина: Марічка, — інтерв'ю 6-7 (14-15)
 Якубовська Ольга: Україна, земля моїх батьків 11
 (13-14)
 Ямінський Борис: Історичний день для українців
 Відня 6-7 (13)
 Янішевська М.: Струнна оркестра 8-9 (13-14)
 ** : "Гомін України", радіопередача 12 (17)
 ** : "Гріх дивитися на таку красу через скло" 10
 (3)
 ** : Лицарство залізної остроги 11 (7-8)
 ** : На святі української книжки в Сіднеї 11 (19)
 ** : Участь юнацтва в програмі в пошану Симо-
 ненка 12 (12)
 Фоторепортер питає: 1 (15), 3 (13), 10 (12)

3. Вірші

Антонич Богдан, Ігор: Воскресення 4 (2)
 Гдаль Григорій: Осіннє 12 (5)
 Голобродько Василь: Лист до мами 1 (26)
 Доріченко Олесь: Україні 6-7 (6)
 Жиленько Ірина: Сон, дощ 6-7 (15)
 Калинець Ігор: Я хотів би 2(5)
 Калинець Ігор: Хмаринки 3 (15)
 Когут Зоя: Проблема 2 (10)
 Коломиєць Володимир: Мово моя 2 (5)
 Костенко Ліна: Доїду, добіжу 7-8 (2)
 Купчинський Роман: На Різдво 1 (18)
 Купчинський Роман: І там і тут 4 (12)
 Лепкий Богдан: Дідух, ялинка 1 (6)
 Лепкий Богдан: Великодні дзвони 4 (2)
 Муратов Ігор: Мово моя 2 (13)
 Нижанківський Богдан: У воскресний день 4 (5)
 Олесь О.: Дзвони радісні гудуть 4 (9)
 Ольжич О.: Пластовий капелюх 12 (14)
 Руданський Степан: Не мої ноги 8-9 (21)
 Симоненко Василь: Ровесники 7-8 (3)
 Симоненко Василь: Зі збірки "Берег чекає" 2 (26)
 Симоненко Василь: Україно 12 (12)
 Франко Іван: Із днів журби 5 (3)
 Франко Іван: Другий жмуток 12 (22)
 Футерман Емма: Почуття Вітчизни 6-7 (3)
 Храплива Леся: Коляда 1 (4)
 Храплива Леся: Квіти для мами 5 (4)

4. Пісні

"Галя" — Гагілка 4 (3)
 Левицький В. С.: Пісня рисів 2 (26)
 "Нема кому" — слова Л. Костенко, музика ст. пл. Ю.
 Осінчук 12 (20)
 Українські народні пісні: "Щедрик" 1 (6)

5. Рецензії

Що читати:

Горбач Марко: "Крила рожевої чайки" Микола Труб-
 лаїні, "Шхуна Колумб Микола Трублаїні 1 (14)
 Макарик Ірина: "Мандрівка", Ліда Палій 3 (12)
 Онишкевич Всеволод: "Далекі мандри" Данко Вітер,
 "Неопалима купина" Ю. Колісниченко, С. Пла-
 чинда 10 (4-5)
 Онишкевич Л. М. Л.: Переклади з української літе-
 ратури 8-9 (19)
 Л. М. Л. О.: Про козаків по німецькому 8-9 (19)
 ** : А. Ахматова — "Реквієм" 10 (4)
 ** : Діма — "Зустріч років" 10 (4)
 ** : І. Дибко — "На крилах дум" 10 (4)
 ** : Кедр Ростислав — "Лісові Чорти" 12 (10)
 ** : І. Керницький — "Вудні і неділя" 3 (11)

VI. УКРАЇНОЗНАВСТВО

Барагура В.: Великдень у школі давньої України 4
 (8-9)
 Бродович Галя: Про русалок, мавок... 6-7 (10, 11)
 Винницький Роман: До джерел української мови 8-9
 (6)

Подруга Гребля: Зустріч у Колодяжному 2 (2)
Перестюк І.: Кораблі наших предків 4 (14-15)
Соколишин О.: Початки друкарства на Україні 12 (16)
Ямінський Б.: Церква св. Варвари у Відні 1 (7)
О. К.: Писанка щораз більше популярна 4 (7-8)

** : Великий Добродій Пласту 11 (3)
** : Пізнаймо історію в образах 3 (4)
** : Шевченко в широкому світі 3 (2)
** : Українська календарна ваза 12 (17)
** : Український Париж 5 (5-6)

**

“Є тисяча доріг” — промови на закінчення курсів
українознавства в Торонті і Пассейку (Винницька
Оксана, Сохан Марічка, Сохан Олег) 11 (17,
18, 19)

VII. ПЛАСТУВАННЯ

Ностальгія:

Володимирко: “Василик” 6-7 (5-6)
Старосольський Юрій: На Маківці 1928 р. 1 (10)
Учасник: Чорноморський рейд 4 (18)

**

Вибираєтеся в мандрівку 2 (15-16)
В якому шатрі найкраще таборувати 5 (14-15)
Звернення Головної Пластової Булави 2 (6)
Зголошуйтеся на водно-мандрівний табір 5 (16)
З практичного пластування 3 (16), 11 (20)
Із пластових зайнять 4 (14, 15)
О. К.: Теренова гра в місті? 10 (13)
Інформації про табори 3 (19)
Наші патронки 8-9 (4)
Одежинська Ксеня: Юнацькі мандрівки 1 (16)
Одежинська Ксеня: Розмова із ст. пл. другом Р. Прощиком 1 (16)
Підготовляємося до пластових проб 2 (6), 3 (16)
Пластові табори в 1974 р. 5 (13)
Пластові табори в Канаді 5 (16)
Пластові табори в Німеччині 6-7 (10)
Пластуни хочуть бути у власній хаті 12 (7)
Практичне пластування для домівки і табору 5 (18-19)
Спробуйте інші роди гри Кіма... 12 (20)

**

Що знаєте про курені у старшому пластустві:
Курінь УСП-ів “Гайдамаки — ст. пл. І. Бурачок 1 (24)
“Орден Хрестоносців” — Ю. Пазунок 11 (14-15)
“Чорноморці” 4 (14)
Що нового у Пласті?
Пластуни різними способами брали участь у акції обори
В. Мороза 10 (9)
“Видно, що вони дбають про свою рідну країну” 10 (9)
Пластуни відзначили 60-річчя УСС 10 (10)
Пластуни виконують добре діло 10 (10)

VIII. СПОРТ

О. К.: Вітаємо КЛК з його 50-річчям 1 (21)
О. К.: Вертаємося до давніх способів лещатарства 1
21-22)
Кузишин Олександр: Спортивно-вишкільний табір 12 (24)
Савчук Ігор: 3-тій легкоатлетичний змаг в Нью-
Йорку і висліди змагань 10 (26-27)

Спортові ігрища молоді в США 11 (24-25)
Успіхи юначок із Клівленду у відбиванні 11 (25)

IX. ХРОНІКА ПЛАСТОВОГО ЖИТТЯ

Богаць Христя: Як я здобула вмість “Три пера” 5
(22)
Вишкіл новацьких виховників “Щоб гриб не загинув”
10 (18-19)
Гвань І.: Пластовий лещ. табір ім. А. Гарасевича 10
(21)
Гурток “Барвінок” у Ст. Кетерінс 10 (22)
Гурток “Орли” в Ст. Люїс 10 (22)
Гавур Люба: Три дні в “Школі Булавних” 11 (15-16)
Данилів Теодор: З життя Пласту в Великій Британії
2 (22-23)
Із життя Пластової Станиці в Денвері 3 (20)
Із праць австралійських пластунок 3 (22)
Клюфас Христя: На початку другого року в юнацтві
5 (23)
Коваль Богдан: Ах, табір! 3 (21-22)
Куріца Юрій: “Вовчі сини” 12 (25)
Л.: “Орликіяда” 1 (23-24)
Лисогірський С.: Співають “Степові Кедрини” 6-7 (28-
29)
Лотерія курінна на пресфонд “Юнака” в Ютиці 4 (21)
Дедицька Христя: Табір на східньому обрії 6-7 (29)
Михалович Христя: Наш курінний різдвяний базар
5 (24)
Михалович Мирося: “А ми тую червону калину під-
іймемо!” 5 (20)
Мончак Андрій: Табір “Золота булава” в Грейфтоні
6-7 (30)
Мороз Роман: Сніг падає, а я згадую “Стежки Куль-
тури” 4 (22-23)
Мостова Л.: Пластова виставка в публ. бібліотеці 8-9
(25)
Мотрук Р.: Гагілки в Лос Анджелес 11 (22)
Павлічко Ю. І.: Юнацький курінь ім. Митр. А. Шеп-
тицького у США 11 (3-5)
Паращак О.: Пласт співає у Вел. Британії 6-7 (19)
Прокопович О.: Спомин з табору “Золота Булава” 11
(22-23)
Пластовий відділ у музею УКУ в Римі 8-9 (18)
П. С.: Прощальна ватра 1 (26)
Різдвяний ярмарок пластунок у Філадельфії 3 (23)
Різдвяні святкування малих семінаристів у Римі 6-7
28-29)
Расяк Руслан: Водно-мандрівний табір УСП 5 (23-24)
Савка Лідія: Різдвяні новацькі сходини 5 (21)
Солтикевич Надія: “Червона Шапочка” 2 (23)
Солтикевич Орест: Табір “Золота Булава” 3 (20-21)
Свято Весни для юнацтва Філадельфії 8-9 (25)
Спомин у фотознімках із станичного табору Бостон-
Провіденс 11 (23)
Таборянка: Пл. Станиця Дітройт таборує 5 (20-21)
Телішевська М. і Шанковська М.: Курінний табір
28-го Кур. УПУО 4 (22)
Тін Ангел: Пластовий фестин Станиці Нью-Йорк 12
(23)
Юзенів Р.: Гагілки в Нью-Йорку 8-9 (23)
Юзенів Р.: Свято Юрія 8-9 (24)

Юнацькі табори в Німеччині 73 р. 11 (21)
 Як таборувало юнацтво в Аргентині 6-7 (29)
 Якубович Д.: Дебют гуртка "Чайки" 8-9 (23)
 ** : Вокальний дует пластунів 8-9 (25)
 ** : Пластуни танцюють 1 (25)

X. РІЗНЕ

1. Редакційне:

Добрий учинок юнака Олеся 2 (17)
 Журналістичний конкурс для молоді 8-9 (14)
 Начальний Пластун дякує юнацтву 11 (5)
 Привітання для "Юнака" з пластових таборів 8-9 (22), 10 (14-15), 11 (20)
 Приклад гідний наслідування 4 (11)
 Привітання з таборів (ГПБулава дякує...) 11 (20)
 Приятелі і добродії нашого журналу 12 (8)
 Чому пам'ятаємо про "Юнака" при сумних нагодах? 4 (13)

**

2. Пластунам на вухо

Розбанич: Коляда 1 (11-12)
 Розбанич: "Ви викидаєте гроші" 6-7 (17-18)
 Розбанич: Свячене 4 (10-11)
 Розбанич: Пластова свічка 12 (15)

3. Пластункам на вушко:

О. К.: Листовий папір 12 (15-16)
 О. К.: На Різдво — вліті??? 10 (17-18)

4. З природи і техніки:

Верига Андрій: Сергій Корольов і космонавтика 8-9 (5)
 Горбач Марко: Технічний словник 6-7 (25), 12 (22)
 Гродзінський А. М.: Рослинні подушки 3 (14-15)
 Н. О.: Жайворонок 5 (7)
 Пархоменко В.: Зимова купальниця 3 (15)
 Пархоменко В.: Живі ліхтарики 6-7 (18)
 "Сасніфік Америка" пише про льодовий період на Україні 10 (12)
 ** : Дещо про скунксів 3 (10)

5. Філателія:

Павлічко Ю. І.: 100-річчя Світового Поштового Союзу 12 (11-12)

6. Різне та цікаве:

Байка в прозі 8-9 (19)
 Ковалик Христя: Тим, що плянують подорожувати 6-7 (21)
 Коліс Джуд: Можна насолоджуватися вчителюванням? 2 (11-12)
 Одежинська Ксеня: Шлемо вам привіт 1 (17-18)
 Сірський Борис: Пізнай один одного 11 (5)
 Українки першуні на міжнародних конкурсах 4 (19)
 Фотографічний конкурс "Побратимів" 2 (17)
 Що і коли треба їсти? 5 (17)

7. Треба нам знати:

Другий Світовий Конгрес Українців 1 (12)
 Згадуємо поета О. Ольжича-Кандибу 12 (4)
 Міжнародна Амнестія в обороні І. Калинця та його дружини 4 (6)
 Побажання В. Морозові 6-7 (3)
 16 тисяч підписів 4 (6)

8. Загадки

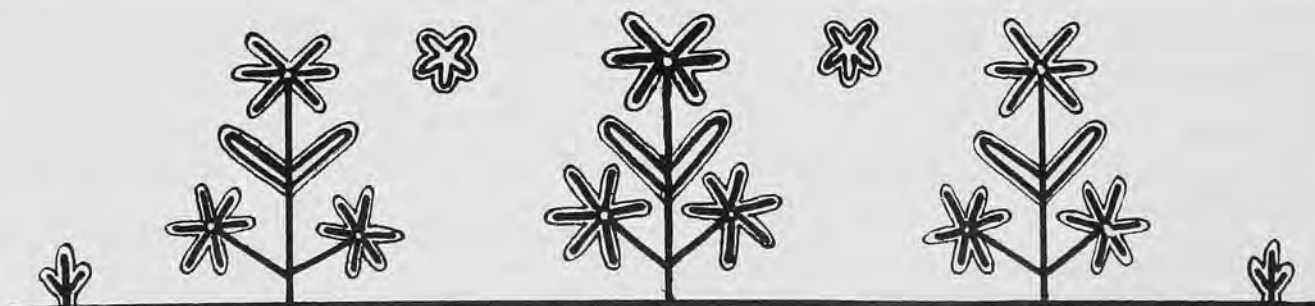
Загадки 3 (18), 4 (20), 5 (12), 8-9 (20), 10 (20), 12 (21)
 Усміхнися 2 (16), 3 (16, 18), 6-7 (22, 23, 24, 30), 8-9 (20-21), 10 (11, 20), 12 (25)
 Рисуємо серця: 2 (19), 3 (18), 5 (12), 8-9 (20), 10 (20), 12 (21)
 Спробуйте писати на одну літеру: 6-7 (22-23), 10 (20), 12 (21)
 Чи ви спостережливі: 1 (20)

9. Листування, привіти, заклики:

До нас пишуть:
 Воцюрків Маруся: Гурток "Айстри" Оттава 10 (25)
 Д.: "Гей, чи йдете з колядою?" 1 (19)
 Запутович Р. інж. 6-7 (26)
 Звонок С.: Монреаль 2 (26)
 Когут Зоя: Непорозуміння з підписами 2 (10)
 "Побратими" Чикаго 5 (26)
 Скрипник Ксеня: 5 (26)
 Т. Д.: Чи ви спостережливі? 4 (26)
 "Черемшина" — гурток з Клівленду 8-9 (26)
 Наші відповіді: 8-9 (26), 10 (25)

10. Різне:

А що Ви на це?
 Сохан Марічка: Проблема дисципліни в школі 5 (10)

ІЗ ЗАВДАНЬ “ОРЛИКІЯДИ”

Одним із завдань кандидатів на гетьманича і гетьманівну на Пластовій “Орликіяді” 1974 р. було відповісти дотепно на одне з таких питань:

1. Які ти маєш великі проблеми?
 2. Що тебе в житті найбільше цікавить?
 3. Які ідеї чи поради хотів (-ла) би ти передати молодшим від себе пластунам (-кам)?
 4. Як хотів (-ла) би ти змінити світ?
 5. Які дівчата (хлопці) тобі подобаються?
- А ось деякі відповіді кандидатів:

Обраний гетьманичем пл. розв. Олесь Кузишин відповів на питання “Як хотів би я змінити світ”: Якщо я змінив би світ, я зробив би так, що все було б навиворіт. Наприклад, італійці їли б вареники та голубці, а українці їхні макарони. Ми святкували б Великдень взимку, а Різдво на весну. Люди ходили б дозад, а раки допереду. Це, я думаю, була б дуже цікава зміна. Найважливіше однак те, що українці вернулися б назад на Україну, а росіяни звідти забралися б.

Пл. розв. Марта Левицька відповіла на перше питання: “Моя найбільша проблема — це моя дорогенька сестричка Міра. Через неї я переходила і переходжу кризу ідентичності. Ніхто — чи він є професором із 10 докторатами, чи звичайним із вулиці — ніколи не може правильно вгадати, чи я Міра чи Марта. Учителі, товариші, а навіть мої батьки постійно пробують вгадати, хто я. Думаю, що ніхто не такий переповнений злістю, як я, коли стільки разів кличуть мене фальшивим іменем.

Так, моя сестричка становить мою сучасну найбільшу проблему. Але одночасно з цією проблемою існує й однісінька користь. Коли станеться щось погане, я завжди тоді потішаюся думкою, що нас стоїть не одна, а дві перед одною тільки невдачею”.

Пл. розв. Юрко Темницький відповів також на тему своїх проблем: “Круглоголовий, простоволосий українець я не є. Квадратоголовий — може, але простоволосий — зовсім ні. Накриття вище згаданого черепа не має консистенції шнурка або макарону, а радше нагадує гущавину. Ця гущавина викликає різні непорозуміння і неприємності. Одним із доказів цих непорозумінь є зацікавлення шкільної братії моїми останніми відвідинами в “Poodle Shop”. Подібно на весну моя родина держить дижури, щоб дивитися, чи я приніс до хати гороб’ячі яйця. Це все я ще можу витримати. Однак найбільше переживаю, ко-

ли темної ночі на вулицях Ньюарку малі мурини беруть мене за свого провідника і кличуть: “Гей, Лірої, Виї всі йдеете з наами?”

Пл. вірл. Оксана Тромса, яку вибрано гетьманівною, відповідала поважно на питання, що її в житті найбільше цікавить:

“Мене як молоду особу найбільше цікавить музика, а спеціально пісня. Піснею людина передає свої глибокі душевні переживання. Через пісню ми пізнаємо культуру і національне життя наших предків”. (Не диво, Оксана має бути дуже доброю співачкою, — прим. редакції).

Цікаве, що ніхто з кандидатів не мав відваги відповісти на останнє питання: Які дівчата (хлопці) тобі подобаються? Чи боялися суддів-сеньйорів, чи не хотіли відчиняти свого серця?

КНИГА, ЩО МАНДРУЄ ЧЕРЕЗ ОКЕАНИ

Пластові щорічні “Орликіяди”, які започаткував так щасливо курінь УПС ім. Григора Орлика на східньому побережжі США, викликали широке зацікавлення не лише серед пластунів США, але також інших країн.

*Досконалення
класичної якості у змісті,
формі й організації було
завжди основною притаман-
ністю пластування. На
шляху досконалення стоять теж
пластові змагання різних вирах.
Орликіяда це один вид таких
змагань, новий оригінальний
вже успішний.
Це проба кожного часного
стану поступу, порівняння його
з другими і заохота до дальшої
праці —
Тому треба витати Орли-
кідду а зокрема її учасників —
змагунів. Схов
Пл. розв. Юрко Темницький
1972 р.*

Перша сторінка книги-реєстру із словом Начального Пластуна

І так у 1970 році Крайова Пластова Старшина в Австралії постановила влаштувати першу подібну “Орликіяду” для своєї юнацької молоді. Прилюдний змаг юнацьких загонів і

Заголовна
сторінка 5-ої
Орликіяди
в Австралії

Заголовна
сторінка 10-ої
Орликіяди на
"Союзівці"
в США

зустріч юнацтва мали великий успіх, і про це ми писали у "Юнаку". Однак наші австралійські друзі вирішили не лише піти за прикладом "Орликіяда", але й закріпити дружбу між юнацтвом обидвох країн. Вони започаткували на своїй першій "Орликіяді" книгу-реєстр усіх учасників і післали її в далеку дорогу до США, щоб тут на черговій "Орликіяді" продовжати цей реєстр.

Отже учасники 9-ої "Орликіяди" в США у листопаді 1970 р. вперше оглядали велику, гарно розмальовану книгу з підписами незнайомих, а все ж близьких друзів-пластунів з Австралії.

Від того часу ця виняткова книга мандрує кожного року кораблями, літаками, автоми і поїздами, через океани і тисячі миль, з дале-

кої Австралії до Північної Америки. Її широкі сторінки заповнюються щораз новими доказами пластової праці. Скільки вона б могла розповісти, через скільки рук вона перейшла, скільки пластунів старалися її прикрасити...

Її прихід вітаємо, як відвідини доброго пластового друга, і з жалем висилаємо її знову в далеку мандрівку. Але ми знаємо вже тепер напевно, що так як з початком весни вона допливає до Австралії, так восени будемо знову з радістю переглядати її нові заповнені сторінки тут в Америці, як живий і наглядний доказ пластової єдності й пластової дружби.

О. К.

РИСУЄМО СЕРЦЯ...

1. Серце артиста
2. Серце метелика
3. Серце сови
4. Серце їжака

Подали пл. розв. Міра і Марта Левицькі
із 20-го Куреня ім. М. Борецької
Ньюарк, Н. Дж.

ПИШЕМО НА ОДНУ ЛІТЕРУ

Бабусині бараболі

Була бідна бабуса. Берегла бочку бараболі, бо бандити були близько. Бандити бачили бабусину бараболю... (беріть байку "Бабусині бараболі", більше потерпіть, пишть, пришліть!).

Наше закінчення на "б":

...Бурко бабусю боронив, Брехав біля бандитів. Бабуса бомбардувала бараболями.

Бандити бігли безрадно будь-куди..

Бурко бігає біля бабусі. Бабуса безпечна!

Подали Пантофель і дружина

ВАША ДОЛЯ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД СУЗІР'Я

У пресі наших країн часто читаємо про свою долю, знайшовши пророкування, яке пов'язане з часом, в якому ми народилися, тобто народилися під певним небесним сузір'ям. Щоб улегшити вам шукання цих пророкувань, подаємо їх у "Юнаку".

БАРАН (ARIES)

21 березня — 19 квітня

Не довіряй мандрівним продавцям. Уважай на своє здоров'я. Чекає тебе якась неприємність у школі або на роботі. Батьки будуть тобі давати поради, буде це найкраще, коли слухатимеш їх порад. Любов не гаряча ані зимою.

БИК (TAURUS)

20 квітня — 20 травня

Життя не може бути кращим. Любов дає тобі багато приємностей. На роботі чи в школі зустрине тебе несподіванка. Будь обережний (обережна) з людиною, що поспішає стати твоїм приятелем.

БЛИЗНЯТА (GEMINI)

20 травня — 20 червня

Брат або сестра принесе тобі несподівані гроші. Не піддавайся емоціям, може не знаєш усіх деталей. Твої подорожі не будуть щасливими.

РАК (CANCER)

21 червня — 22 липня

Будь уважний (уважна). Приятелі відіграють у твоєму житті важливу роль. Вони послухають твоїх порад. Не витрачай свого часу на речі, що пов'язані з грішми. Романтичні ночі й карі очі вповняють твій вільний час.

ЛЕВ (LEO)

23 липня — 22 серпня

Причепиться до тебе заразлива недуга. Не піддавайся їй. Якась несподіванка (може гроші?) прийде з пошти. Багато приємних та успішних днів проведеш у товаристві.

ДІВЧА (VIRGO)

23 серпня — 22 вересня

Ти може загубив (-ла) щось дороге тобі. Знайдеш загублене цього місяця. А гарна погода, за якою тужиш, знайде тебе надворі серед природи.

ВАГА (LIBRA)

23 вересня — 22 жовтня

Не вкладай свого майна в те, що не має для тебе вартості. Уважай на своє здоров'я, бо погода не така тепла, як тобі здається. Любов для тебе втратила вартість і не буде тебе цікавити довгий час. Старші цього разу не мають рації.

СКОРПІОН (SCORPION)

23 жовтня — 21 листопада

Батьки принесуть несподіванку, справа родинна. Твої очі блищать і серце б'ється — "бом-бом". Та дівчина (хлопець) — справжня твоя щира любов.

СТРІЛЕЦЬ (SAGITTARIUS)

22 листопада — 21 грудня

Наука в школі може виглядати тобі легкою, але не відкладай роботи на завтра, не вийде тобі це на добре. Прогулянки і подорожі будуть цікаві тобі та принесуть щастя, але уважай на дорогу, дивись під ноги. Ти пізнаєш людину, завдяки якій будеш мати багато успіхів.

КОЗОРИЗ (CAPRICORN)

22 грудня — 20 січня

Здоров'я твоє не може бути ліпшим. Витрати трохи часу на якийсь спорт. Щось несподіване станеться через батьків. Любов, на жаль, не така для тебе, як би хотілося, але якийсь (якась) білявий (білявка) з'явиться у твоєму житті.

ВОДЯНИК (AQUARIUS)

21 січня — 19 лютого

Треба обережніше поводитися з грішми. Приятелі допоможуть у скрутній ситуації, яка буде пов'язана з батьками. На жаль, що до любови, не будуй ніяких надій. Буде багато нагод провести час у приємному товаристві.

РИБИ (PISCES)

20 лютого — 20 березня

Лист принесе важливі новини. Подорожі в далекі країни й місцевості будуть щасливі, але твоє здоров'я може недописати. Якесь (якийсь) близнючка (близнюк) принесе тобі багато радості.

Старайтеся запам'ятати, чи здійснилися ці пророкування. Бажаю всім здійснення, але лиш того, що добре... Напишіть, чи сузір'я сказали правду?...

Пл. розв. Наталка Латишко

ЗВОРУШЛИВИЙ ДОКАЗ ЗРОЗУМІННЯ ХВИЛИНИ

Хоч про невідрадный фінансовий стан нашого журналу пишемо й говоримо всюди, мало наших пласту́нів беруть собі це відразу до серця та стараються допомогти у скрутній ситуації. Тому вияв такої допомоги від наших приятелів непласту́нів та від українських школярів особливо зворушує.

Ось лист нашої великої прихильниці, пані Ірини Шраменко, з Пассейку в США:

"Зібрала я декілька доларів на фонд "Юнака" і заки що та інші добавки дійдуть, я пересилаю ось цю суму (12 дол.). Зібрала я їх лише у своїй клясі (матуральній), ось так спонтанно, по прочитанні тієї частини Вашого листа, де Ви пишете про фінансовий стан "Юнака". Діти що мали, те й дали...

Підписи дітей на клаптику паперу, який у цю пору був під рукою. Як бачите, це відбулося спонтанно й щиро...

Я далі буду в тому напрямі йти, щоб при кожній нагоді допомогти "Юнакові". А тим часом прийміть мій дружній привіт і вислови пошани до Вас

Ірина Шраменко

А на залученому клаптику паперу напис: «Матуральна кляса з допомогою "Юнакові"»

та чергуються підписи: Рома Грабарчук, Орест Вірстюк, Дарка Бакалець, Надя Гудзій, Соня Моравська, Уляна Салевич, Катруся і Андрій Панченки, Марта Шраменко. При цьому чек на 12 ам. доларів.

Хотілося б якось особливо подякувати пані Шраменко та її учням за цю спонтанність, за розуміння і за щирі допомогу "Юнакові" — але слова такі скупі. Може, цих кілька рядків про них будуть доказом, як ми в редакції оцінюємо їхню акцію та бажаємо одного: щоб почин малої групи в школі українознавства у Пассейку заохотив багатьох, багатьох інших.

Редакторка "Юнака"

ЗАГАДКИ

Шерлок Голмз

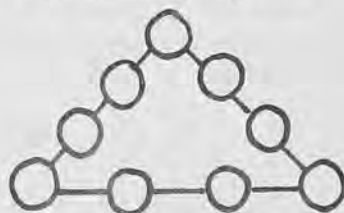
Багатий фабрикант вибирався в поїздку літаком. Нічний сторож, що працював у його фабриці 20 років, знав про це. І коли вранці фабрикант увиходив до фабрики, нічний сторож зупинив його і сказав:

— Чую, що ви їдете на західне побережжя літаком. Сьогодні вночі мені снилося, що ваш літак розбився. Це поганий знак. Не їдьте туди літаком, візьміть поїзд.

Фабрикант, людина твереза, не вірив у забобони. Але коли оповів це при вечері жінці, вона просила його не їхати літаком. Фабрикант поїхав поїздом, а літак, яким він мав їхати, розбився і всі пасажери загинули. Вернувшись додому, він закликав нічного сторожа, подякував йому, дав щирі грошову нагороду і — викинув його з праці.

Чому?

Числовий трикутник

У колах цього трикутника розставте 9 значимих цифр так, щоб їх сума дорівнювала 20.

Подала пл. розв. Христя Желтвай

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ? НАЙВИЩА БУДІВЛЯ СВІТУ БУДУЄТЬСЯ В ТОРОНТІ

Імпозантна й граціозна, наче заткнена голка в синяву неба, вежа недавно виросла в Торонті й запанувала над містом та його околицями. Будова її розпочалася в лютому 1973 року. Навіть без запланованої 300-футової комунікаційної антени вона височить понад найвищими будівлями міста. Висота її сягатиме 1,805 фітів, тобто буде вищою 65-ма фітами від дотепер найвищої у світі комунікаційної вежі Останкіно в Москві, височини 1,740 фітів.

Три обсерваційні галерії будуть для вжитку публіки. Можна буде бачити з них простір довкола Торонта на 75 миль. Дивлячись на плесо озера, на кораблі й пристані, все це виглядатиме наче малі іграшки, а пароплав під час плавби здаватиметься маленьким хробачком.

Поруч таких атракційних місць Торонта, як т. зв. "Онтаріо Плейс" — онтарійський штучний півострівець із своїми будівлями на воді, як Канадська Національна Вистава, постане на 190 акрах на побережжі озера в Торонті Розвитковий Метрополітальний Центр, що простягатиметься поміж вулицями Бей і Бетерст. Вежа — це перший будинок цього центру. Кошт цілого цього Центру передбачений на 1,5 білльйонів доларів.

Вежа не служитиме поліції обсерваційною станцією, як плянувалося, щоб пильнувати побережжя і кораблів, бо виявилось, що вона зависока. Занадто велике віддалення її від землі, часті мряки заслонятимуть вид. Найголовніше її призначення — це комунікаційна служба, удосконалення телевізійного й радієвого зв'язку, а крім того, буде великою туристичною атракцією.

На вежі будуть тераси з басейнами, можна буде "подорожувати" елеейтором на піднебесну платформу. Будуть дві обсерваційні галерії приблизно на половині висоти, а третя на висоті 1,500 фітів.

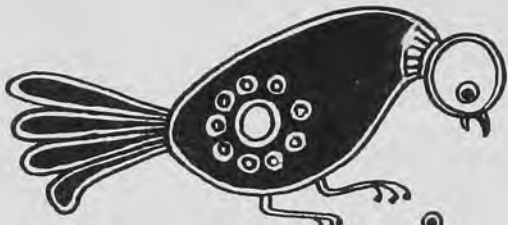
Бетон, що його уживають на будову, містить у собі залізних каблів більше, ніж би їх було потрібно для залізниці довжиною 80 миль, тобто сила бетону дорівнює 6,000 фунтів на квадратний інч. У Канаді спеціальними методами (вони — піонери в їх стосуванні) перевіряють перед використанням міць бетону впродовж 48 годин у лабораторіях.

Нова споруда служитиме мандрівникам до Торонта вже з віддалі 75 миль орієнтаційним знаком, вона стала вже найособливішою ознакою міста.

Т. Горохович

ЦЬВІР!

ХРОНІКА

ГУРТКОВЕ СПІВЖИТТЯ

Під час літніх ваканцій наш гурток "Акації" відбув відпочинковий 1-тижневий табір у чудовій оселі "Говерля", де живуть самі українці, де є озеро з потічком, спортові майдани та чудова природа. Завданням того табору було в першу чергу житися, відпочити від шкільної науки, загартуватися у спорті, помити, висушити й вивітрити наше зелене шатро, якого ми ще не розбивали від ЮМПЗ-1972 р., що була на Вовчій Тропі. Скільки споминів у кожної з нас було тоді, коли ми, стріпуючи з нього порох, згадували зустріч. Тому, що наш табір був відпочинковий, як це вже ми згадували, батьки нашої колишньої гурткової дозволили нам відбутися його в їхній катедрі.

Гурток "Акація" із своїми друзями та впорядничею: зліва: Т. Бабяк, А. Малецький і Р. Лижник; вгорі: Х. Желтвай, О. Мацьків, Л. Лижник, Л. Латишко і Р. Лисівська (впорядниця).

З нами була наша подруга Роксоляна. Також опікувався нами батько Лялі, який розтаборився в сусідньому катедрі. Його присутність додавала нам відваги; він не раз дав нам добру пораду. Радо ми бачили наших друзів, які перебували частину своїх ваканцій на Говерлі. Крім їхнього милого товариства, вони не раз, як справжні джентлмени, допомагали нам у виконанні важких точок нашої програми — розбиття і миття шатра, збирання речей на ватру та інше.

Гурток "Акації" складають своє шатро. Стоять зліва: Л. Латишко, О. Мацьків, Н. Березовська, Л. Лижник і Х. Желтвай.

Години нашого таборування якось не збігалися з нашим пляном. Дуже часто, коли наш опікун був уже готовий до обіду, ми ще не снідали. Гру тенісу ми старалися відбутися за кожну ціну, незалежно від пори дня, а також купання в озері й інші розривкові точки, щоб увечері, як лягали спати, не мучило нас сумління, що ми нічого того дня не зробили. Вечорами при вогниках ми плянували нашу дальшу працю в гуртку, романтично настроювалися та співали пісень.

Тиждень минув хутко, але спомини й переживання залишилися на довго.

Цього року складаємо 3-тю пластову пробу й будемо відбувати різні прогулянки й табори, які будуть виключно вишкільні.

Всі ми переконалися, що кожний гурток, який хоче добре співпрацювати, повинен провести хоч кілька днів у своєму гуртковому таборі. Це дасть йому змогу ближче житися, пізнатися та випробувати свої господарські вміння.

Пл. розв. Оленка Мацьків, Торонто

КРАЙОВИЙ ТАБІР УЧАСНИЦЬ У КАНАДІ

Наш минулорічний табір "Б'є вода іскриста" ми відбули між 4 — 17 серпня 1974 р. з учасницями (-цями) з цілої Канади над озером Лянґ недалеко Еспанолі. З Торонта ми виїхали в неділю автобусом, а прибули близько до озера о 6-тій годині ранку. Від автобуса йшли ми у повному виряді з наплечниками понад милю аж до крамниці над озером. Там чекали на нас моторівки, якими ми переїхали до місця табору. У таборі застали ми вже юнаків на місці їхнього таборування. Нам прийшлося їх табір переходити.

Ми розтаборилися на гарній поляні близько озера, втоптавши траву та розбивши шатра. Табір наш був поділений на три курені. Наш гурток був разом

з юначками 8-го куреня з Монтреалю та 2-го куреня з Вінніпегу. Комендантою табору була подр. Оля Ткачук із Ст. Кетерінс, бунчужною подр. Рося Ільницька з Торонта, а писарем подр. Варвара Тиховецька, також із Ст. Кетерінс.

Працювали ми куренями. Разом ми мали гутірки, варили собі їжу та їздили канойками на дводенну прогулянку. Багато з нас відбували таку прогулянку перший раз.

З табору ми виїхали в полудне і за чотири години плавання знайшли гарний острів, де вирішили розтаборитися. Ми гарно купалися, зладили вечерю, та заки пішли спати, ще довго співали. На другий день

ми оглянули дачу друга Велигорського та видряпалися на високу скелю, з якої могли бачити ціле озеро. Там ми знайшли багато чорниць, які ми з насолодою заїдали. Над вечір змучені вернулися до табору. У таборі наші товаришки з інших куренів прийняли нас гарною вечерею. По вечері всі пішли на спільну з юнаками веселу ватру.

Час у таборі пройшов дуже швидко, важко було нам розставатися з товаришками з-поза Торонта. Всім нам залишилися дуже гарні спомини.

Скоб!

Гурток "Сон літньої ночі", Торонто

КРАЙОВИЙ ТАБІР ПРИХИЛЬНИЦЬ У КАНАДІ

Учасниці табору прихильниць у Батурині,
Монтреаль, Канада

Прихильниці й прихильники з Канади на крайовому
таборі влітку 1974 р.

Влітку минулого року була спільне таборування прихильниць із цілої Канади. Ми зустрілися в таборі на оселі Батурин біля Монтреалю. Юнаків було аж 41, а юначок лиш 36. Зате ми мали аж 6 подруг, а юнаки 4-ох друзів. Комендантою юначок була подруга Грина Вжесневська, а комендантом юнаків ст. пл. Іван Гарах з Едмонтону.

Кожного дня ми плавали у малім озері. Часом ми мали гурткові ватри, часом таборові, а деколи спільні з юнаками. Перша ватра з табором юнаків відбулася в першому тижні табору, але п'ять із нашого гуртка були в шпиталику.

Наш табір ми назвали "Назустріч сонцю золотому". Ми тому так назвали його, що кожного дня ішов дощ і ми раділи кожним променем сонця.

У таборах було юнацтво з Ванкуверу, Едмонтону, Калгарі, Вінніпегу, Ст. Кетерінс, Монтреалю і Торонта.

Коли були христини нашого табору, кожна юначка зірвала квітку, і ми всі пішли до хлоп'ячого

табору. Ми дали квітки хлопцям і запросили їх на ватру. Два дні після цього ми мали ватру, присвячену Купалові. Ми вибрали Марену й пішли процесією до озера. Проводила нас Марена, тримаючи деревце, обвішане чеколядами, цукерками, стрічками. Коли ми прибули до озера, прийшли до нас юнаки й пробували забрати від Марени деревце. Ми таки оборонили деревце та самі взяли прикраси з деревця.

Згодом кожний юнак обрав собі дівчину, щоб разом піти на ватру. На цій ватрі був дуже дружній настрій. Цей вогник лишив незабутні спомини в нас. Два дні після Івана Купала загостив на "Батурин" літній театр "Веселка" з Монтреалю. Ми бачили чудову п'єсу "Лісове Свято". Вистава цієї п'єси відбулася на лоні природи, і багато з наших монреальських приятельок брали в ній активну участь. Виступали мавки, русалки, духи, водяник, лісовик... Чудово вивели ритмічний балет мавки та русалки.

Ми мали ще дві ватри з хлопця-

ми, а саме ватру дружби та ватру в пошану УСС-ів. Крім цього, була ще прогулянка спільно з юнаками, під час якої було багато атракцій на пунктах недалеко нашого табору. Ми були в монастирі на найвищій горі в Квебеку, на Мавнт Орфорд. По обіді ми плавали три години кораблем по озері Магог. Наступного дня ми поїхали знову на прогулянку на гору Мавнт Пібі. 10 учасниць вилізли на вершок гори. У п'ятницю була прощальна ватра спільна з юнаками, а в суботу вранці після закриття табору ми поїхали до Оттави. Там ми були на демонстрації під советською амбасадой, що її зорганізував комітет оборони Валентина Мороза. Після цього ми поїхали додому, багато з нас до Торонта, а дехто ще далі.

Нам дуже подобався цей табір і ми його не забудемо.

Скоб!

пл. прих. Марта Дичок,
пл. прих. Тая Дичок,
Гурток "Чорнобривки", Торонто

У літній суботній ранок ми завантажили наше "добро" на автобус біля пластової домівки, і він вирушив з нами на схід, у бік Монреалу. Співаючи відому пластову пісню "Пустити мене, мамо, до табору...", ми їхали до першого табору далеко від Торонта. У Батурині біля Монреалу мав бути юнацький табір прихильників і прихильниць. Ми їхали веселі, відважні і повні надій, хоч мабуть у кожній з нас була маленька нитка непевності: як там буде?

Тому, що дорога була далека, ми вступили на обід до ресторану коло Кінгстону. Деякі вже "затужили" за домом, писали і посилали туди поштові картки.

Пізно по полудні ми заїхали на місце табору. Погода була не дуже привітна, було мокро, табір на горбі — так, що декому з нас, поглянувши на це, приходила охота їхати назад. Наша комендантка, подруга Ірина Вжесневська, підняла нас на дусі, а крім того ми зустріли юначок з інших місцевостей Канади і так забули про всі невгоди. Хоч ми познайомилися з цими юначками перший раз, але всі ми вправляли пластовий вузол дружби, і було дуже привітно.

Програма табору була побудована на трьох вузлах: (i) перша пластова проба, (ii) іспити вмілостей, (iii) українська культура і традиція. Сама програма була цікава, повна несподіванок і дрібних пригод, які були приємними для всіх, а також додавали охоти до праці. Між іншим, у програму входили:

ТАБІР У БАТУРИНІ

Прогулянка учасниць табору прихильниць в Батурині відвідали маєнстр Бепедиктнів в Сент-Бенуа Лю Лак, Квебек

Ватра Дружби, Свято Івана Купала, Ватра Січових Стрільців, мандрівка на гору Пі Ві та інше.

З'їхавшись із різних частин Канади, ми створили в таборі курінь імени Хорунжої Олени Степанівної. Над назвою табору думали всі юначки і подружки і вкінці вирішили назвати його "Назустріч сонцю золотому". Ця назва дуже всім подобалася, і тому, що вона була така гарна, ми вирішили відбутися вчисті христини табору. Так ми і зробили.

Недалеко від нас був табір юнаків. Ми вибралися туди. Зв'язавши наші хустки разом і тримаючись їх, ми маршували, співаючи пластових пісень, до юнацького табору. Коли ми вже були близько, наші серця почали битися: це мала бути несподіванка для юнаків. Тому ми і притихли, — але вони все одно нас побачили і дуже вті-

шилися. Хлопці станули в лаві, а ми підходили до кожного з них і запрошували на Христини Табору та на нашу ватру. Деяких юнаків треба було дуже просити, а то і запевняти, що їм буде приємно і цікаво, бо вони трохи отягалися йти з дівчатами. Вкінці хлопці пішли разом з нами до нашого табору.

Урочистість свячення ми почали тим, що обдарували нашу комендантку вінком. Пізніше, співаючи нашу курінну пісню, ми ходили від шатра до шатра і кропили кожне водою. Після цього хрещення була ватра з багатою програмою пісень, ігор та інших точок. Наш гурток "Розстріляні ілюзії" представив точку під назвою "Я не поспуну валізки". Також ми співали пісню "Найкращі дівчата". Вогник був чарівний і цікавий, але надходила ніч, гасли іскорки ватри, ми спільно проспівали, взявшись за руки, знайому всім "Ніч вже йде...", і наше свято закінчилося. Це хрещення нашого табору було дуже приємним переживанням, яке залишило в нас багато приємних і незабутніх споминів.

Наш табір тривав два тижні. Хоч не раз було трохи невігдно і погода часто не сприяла нам, ми від'їхали додому щасливі і вдоволені. Завдяки нашій комендантці і нашому гарному співжиттю ми перебували цей час весело, у дружній атмосфері, і набралися трохи пластового досвіду.

Пл. прих. Софійка Шука, Торонто

КРАЙОВИЙ ТАБІР ЮНАЦТВА У СКЕЛЯСТИХ ГОРАХ

Минулого року відбувся табір розвідувачок і розвідувачів у Скелястих горах в околиці Бенф у Канаді.

У середу, 24 липня поїзди, виповнені юнацтвом, виїхали з Торонта до Едмонтону. Їхали поїздом ми два і пів дня. Едмонтонська Пластова Станція гостила нас обідом, після якого ми швидко від'їхали на місце табору.

У нашому таборі було багато смішних "трагедій". Вони почалися вже при виборі місця на табори. Наші коменданти — пл. сен.

Оксана Шулякевич — у таборі юначок і пл. сен. Юрій Даревич у юнаків — не могли довго поділитися місцем таборування. Врешті вирішили, що юначки будуть на одному боці річки, а юнаки на другому напроти.

Ми швидко розтаборилися, поставили кухню та зварили вечерю. Були в нашому таборі три підтабори, а в кожному по два гуртки. Половина табору вже була заснула твердим сном, коли друга половина щойно прибула з Едмонтону. Юначки зробили стільки га-

мору, що всі побудилися. Це була п'ята година вранці.

Мій підтабір був другий. Була я в першому гуртку. Ми цілком загосподарилися, збудували браму, каплицю, щогли та сходи до річки. У ріці ми брали воду до варення й милися. Вода була така зимна, що аж було страшно думати про миття. Напроти нас "мешкали" хлопці. Ми вели дуже цікаві ранішні розмови.

У неділю табір юначок пішов на першу південну прогулянку в гори. Були б ми здобули вершок, пі-

дійшли до нього, але треба було повертатися, бо час було до церкви. Трохи ми через здобування вершка спізнилися на Богослужбу. Того вечора ми пішли дуже вчасно спати. Понеділок був відпочинковим днем. Були гутірки вранці, по полудні підготовлялися до ватри. Це була наша перша спільна ватра з юнаками. Вона нам дуже добре вдалася. Декотрі жарти були дуже цікаві, дотепні.

У вівторок мала група юначок пішла на прогулянку з другом Байраком на гору МкДовгалл. Мусіли встати вже о 5-й вранці, вийти о 6-й з табору, щоб могли вийти на верх та в пору повернутися. Коли йшли на гору, доводилося продиралися крізь густий ліс, по каменях дуже стрімким боком. Коли були на вершку, побачили чудову полонину, вкриту різнокольоровими квітами. Дівчата нарвали чудові букети. Повертатися додому було тяжке, але йшлося швидше. Знову продиралися крізь ліс, ковзалися наділ, зате це прискорювало наш поворот.

Прибувши до табору, ми були помучені й дуже брудні. Ох! треба митися в річці! Страшно було?.. Спали камінним сном. Але я збудилася вночі, бачу — шатро на мені. Буджу товаришку:

— Латі,*) шатро наше впало!

— Що? Впало! Хай падає. Я не встаю.

Тоді я покликала стійку. Вона поставила наше шатро. А вранці в розмові через ріку з юнаками ми довідалися про причини нічної події з нашим шатром.

У середу був день відпочинку — були гутірки, дозвілля, миття волосся, купання, складання іспитів уміlostей, читання, а ввечері була знову ватра спільна з юнаками. Ватру підготовляли наші підтабори, і кожний підтабір запрошував чоту юнаків. Ватра була дуже вда-ла. А по нічній тиші в подяку юнаки напали на нас і звалили всі шатра в таборі, крім шатра про-воду.

Чергового дня юначки, поділені на три групи, вирушили на триденну прогулянку — легшу, середню й тяжку тури. Повернулися з прогулянок дуже вдоволені. Ми ходили по скелях, спиналися по них, зустрічали також і юнаків. Повернулися дуже втомлені, брудні, треба було знову лізти в льодову воду. Але чого то не робиться задля краси, щоб подобатися?.. В неділю відпочинок, а ввечері ватра.

У понеділок друг Зазуля підготував теренову гру для юнацтва, т. зв. орієнтацію в терені. Усі брали участь у цьому змагові. Спочатку був легкий терен і всі його перейшли. Ті, що були першими в

ньому, пішли на тяжчий терен. Вони продиралися через ліси, а решта милися та відпочивали. Під вечір ми почали пакувати свої манатки (вранці не було б часу). Була остання ватра (спільна з юнаками). При ватрі ми дістали наші посвідки, відзнаки тощо. Цього вечора юнаки останній раз на нас нападали.

У вівторок ми поїхали через Бенф і Джаспер і щойно ввечері розтаборилися в Джаспері. Ці табори були без ладу, бо юначки й юнаки ганяли аж до нічної тиші.

**Пл. розв. Наталка Березовська,
Торонто**

*) Здрібніле ім'я від "Латишко".

У середу почало юнацтво виїжджати з табору. О 6-й годині виїхала перша група, а в 4-тій по полудні виїхали ми до Торонта. Їхали ще й наступного дня. У п'ятницю ввечері прибуло юнацтво до Торонта. Було багато "охів" та "охів" при зустрічі. Ми не могли наоповідатися про ці радісні, гарні дні таборування.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

Українського Робітничого Союзу

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ПЕРЕДОВОЇ БРАТСЬКОЇ УСТАНОВИ
УКРАЇНСЬКИХ ЛЮДЕЙ В КАНАДІ І АМЕРИЦІ.

Модерні — першої класи — забезпечені поліси на життя; Допомога окалічили і немічним членам; Стипендії і стипендійна допомога студіюючій молоді у вищих школах; Дитячі підприємства, таборування і Курси Українознавства; "Народна Воля", "Форум" журнал молоді в англійській мові і відпочинкова оселя "Верховина".

По ближчій інформації пишть або телефонуйте до місцевих секретарів і організаторів УРСюзу; до його головного організатора на Канаду Анатолія Білоцерківського на адресу: 490 Oka St., LaSalle, Quebec, Canada, Tel. (514) 366-1775 або до Гловної Канцелярії УРСюзу — 440 Wyoming Ave., Scranton, Pa., U.S.A. Tel. (717) 342-0937.

АРКА ЗАХІД

це не лише

модерна українська книгарня
і крамниця гарних дарунків,
але також

справжній мистецький осередок для обслуги українців Торонто та дооколичних місцевостей.

- книжки, часописи і журнали;
- грамофонні пластинки, радіоприймачі, друкарські машинки;
- різьба, кераміка, образи, кришталі, порцеляна, полотно і нитки "ДМС" до вишивання, вишивки, жіночі хустини;
- великий вибір гарних дарунків на різні okazji;
- висилка пакунків в Україну.

ARKA WEST

2282 Bloor St. West,
Toronto 21, Ont.
Telephone: 762-8751

'Багатокультурність стає постійною урядовою політикою'

Національна Фільмова Рада партиципує
у багатокультурній програмі

John Munro
Minister Responsible
for Multiculturalism

John Munro
Ministre chargé
du Multiculturalisme

alism
MULTICU
e
Multiculturalisme
MULTICULTURALISM
M

Національна Фільмова Рада Канади, яка є інструментом ширення доброго імені Канади по цілому світі, постійно розсилає свої фільми в багатьох мовах закордоном.

Національна Фільмова Рада має у своєму інвентарі фільми на теми багатьох етно-культурних груп, які зроблено в курсі регулярної продукції. Різномодний шкільний матеріал на історичні теми,

призначений для студентів народних і середніх шкіл, часто затримує багатокультурний характер Канади.

Специфічно, Національна Фільмова Рада бере участь у Багатокультурній програмі через продукцію нових фільмів, переклади та перерібку фільмів з англійської та французької мов на інші мови та їхню рекламу й поширення.

ДОСЛІД

Характер Багатокультурної програми Національної Фільмової Ради встановлено в результаті дослідів проведених Бібліотечним відділом, який оцінив зацікавлення фільмами, написаними в мовах інших, ніж англійська та французька. Завданням цього досліду було встановлення, які етно-культурні групи зацікавлені в фільмах на мові їхніх предків та які роди фільмів будуть найбільш корисними. У цих дослідях брали участь члени багатьох різних культурних груп.

ПРОГРАМИ

У висліді цих дослідів Національна Фільмова Рада заангажувалася тепер у продукцію нових фільмів та іншого

матеріалу на теми історії, культури та звичаїв етно-культурних груп в Канаді. В додатку, Національна Фільмова Рада виготовила 1500 копій з понад 100 різних фільмів, вибраних у результаті цих дослідів. Тепер ці фільми можна безплатно отримати в 18 різних мовах.

Ми сподіваємося, що ці фільми в різних мовах будуть не тільки розваговими, але матимуть також едунатійне та інформативне значення.

По докладніші інформації про ці фільми, які можна випозичати, зацікавлені групи чи особи повинні сконатуватися з найближчим бюро Національної Фільмової Ради, або вислати цей купон до:

National Film Board, Multiculturalism Program
P.O. Box 6100, Montreal, Quebec, H3C 3H5

Просимо зазначити, в якій мові ви бажаєте отримати інформації:
Якщо такого матеріалу нема в цій мові, просимо подати в якій мові ви
бажаєте його мати:

Англійська Французька

Ім'я і прізвище:

Адреса:

Місцевість:

Провінція: Поштовий код:

Телефон: Код округи: (.....)

**ВАЖЛИВІ ЗМІНИ
НАБУВАЮТЬ СИЛУ ВІД 1 СІЧНЯ 1975 Р.**

Ваш Канадський Пенсійний План

ДОБРІ НОВИНИ ДЛЯ ПЛАТНИКІВ КПП ТА ЇХНІХ ДРУЖИН І МАЛОЛІТНІХ ДІТЕЙ

Недавно проведено в Канадському Пенсійному Плані зміни, в наслідок яких будуть підвищені виплати в 1975 та наступних роках. **Проведено також інші важливі зміни.** Деякі стосуються осіб понад 65 років і тих, які незабаром досягнуть цей вік. Інші вирівнюють права дружин чи чоловіків і малолітніх дітей платників до КПП. Ці зміни вимагатимуть негайної дії з вашого боку чи засягнення відповідних порад. Тому ми пропонуємо вам прочитати це оголошення дуже уважно.

1. ПЕНСІЯ ПО ПРАЦІ ЧИ ВИ ПЛАТИЛИ ВНЕСКИ ДО ПЛАНУ КОЛИ НЕБУДЕ ПІСЛЯ 1 СІЧНЯ 1966?

Чи ваш вік є між 65 і 69 років?

Якщо так, ви маєте такі можливості...

Внести заяву тепер і отримувати місячну пенсію по праці. Вам не треба покидати роботи, щоб отримувати пенсію. (Проте, якщо ви отримувате пенсію, ви вже не зможете більше платити внесків до Плану).

2. ОДНАКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ ЧОЛОВІКІВ І ЖІНОК

Це означає, що жінки, які є платниками до КПП, в додатку до права отримувати пенсію по праці й забезпечення на випадок непрацездатності для себе, та виплат на рахунок свого майна на випадок смерті, як це було в минулому, їхні дружини (чоловіки й жінки) та малолітні діти мають право на наступні допомоги:

АБО

Продовжувати платити внески до КПП, щоб в такий спосіб збільшити свою пенсію по праці в пізніший час. Через продовження плачення внесків ви також кваліфікуєте членів своєї родини, які по вас залишаться на пенсію, якщо ви ще цього не зробили. (Якщо вам близько до сімдесяти, ви повинні внести заяву на пенсію по праці, бо після 70 року життя вам не буде дозволено платити несклади до Канадського Пенсійного Плану.)

Чи вам зближається 65 рік життя?

Якщо ви рішилися і бажаєте отримувати КПП пенсію по праці якнайшвидше, ви повинні внести заяву два-три місяці перед вашим 65-річним народженням.

ПРИМІТКА: Згідно з положеннями, у віці між 65 а 69 не виплачується пенсії ретроактивно. Якщо ви у цій віковій групі або близько до неї, тоді якнайскоріше отримайте для себе поради.

Чи ви тепер отримуете КПП пенсію по праці?

Від 1 січня 1975 р. висота вашої пенсії не залежатиме від суми грошей, які ви собі заробите.

Інші зміни:

Максимальна висота заробітків, від якої можна платити внески й на основі якої обчислюється пенсія буде підвищена до \$7400 в 1975 р. та до \$8300 в 1976 р. Початкова сума заробітку, від якої ви не будете платити внесків, виноситиме \$700 в 1975 р.

Health and Welfare Canada
Santé et Bien-être social Canada
Marc Lalonde, Minister

ВАШ КАНАДСЬКИЙ ПЕНСІЙНИЙ ПЛАН... ЙДЕ РАЗОМ З ЗМІНАМИ ТЕПЕРІШНЬОГО ЧАСУ

Допомога для вдівців

Місячна пенсія належиться вдівцям, які в час смерті платника внесків до КПП мали понад 35 років життя або мали нижче 35 років життя, але є непрацездатними або мають дітей на отриманні, або, іншими словами, отримують допомоги подібні до тих, які завжди існували для вдів.

Допомога для сиріт

Місячна допомога належиться для неодиружених дітей на утриманні, які мають нижче 18 років та для неодиружених дітей між 18 і 25 років, які учашають до школи чи університету на повній базі.

Право на такі допомоги признається тоді, коли платник внесків помер в січні 1968 р. або пізніше й який платив до Плану на прогнзній мінімальному періоду, тобто трьох років перед смертю, що сталася перед 1 січня 1975 р.

Допомога для дітей непрацездатних платників

У випадках, коли платник отримувє пенсію по непрацездатности, місячна допомога належиться неодируженим дітям на отриманні, які мають менше 18 років, та для неодиружених дітей у віці 18 — 25 років, які учашають до школи чи університету на повній базі.

ПРИМІТКА: У всіх випадках треба внести заяву на пенсію. Якщо таке прохання буде затверджене, тоді виплати будуть видаватися від дати затвердження, т.з. від 1 січня 1975 р. Жодні допомоги не будуть виплачуватися за час перед цією датою.

МАКСИМАЛЬНІ МІСЯЧНІ ДОПОМОГИ

від січня 1975 р.

Пенсія по праці	\$122.50
Пенсія по непрацездатности	\$139.35
Пенсія для вдів і вдівців — нижче 65	\$ 88.31
понад 65	\$ 81.67
Пенсія для сиріт	\$ 37.27
Пенсія для дітей непрацездатних платників	\$ 37.27
Допомога на випадок смерті (одноразова)	\$740.00

По інформації звертайтеся до вам найближчого бюро Канадського Пенсійного Плану

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА",

що вплинули від 1 листопада 1974 р.
до 10 січня ц. р.

США:

● Члени 8-го Куреня УПС-ів "Орликівці", США, частину приходу з 13-ої Орликівки	50.00
Пл. юн. Юрій Герега, Сан Дієго	16.00
● Учні Матуральної класи в Пассейку поспішили з поміччю "Юнакові", складаючи: по \$3.00 — Дарка Вакалець, Марта Шраменко; по \$1.00 — Рома Грабарчук, Орест Вірстюк, Надя Гудзій, Соня Моравська, Уляна Салевич, Катруся і Андрій Панченки. Гроші збрала вчителька п. Ірина Шраменко, разом	12.00
Ст. пл. Слава Рудницька, Нью-Йорк	11.00
Пл. юн. Тереса Пакуляк, Мінеаполіс	5.00
Пл. сен. Володимир Лучкань, Гартфор	3.00
Пл. юн. Леся і Юрій Поповичі, Балтімор	3.00
Пл. юн. Тоска Кекіш, Чикаго	3.00
Пл. юн. Катруся Кулак, Кліфтон	2.00
Пл. сен. Микола Кавка, Парма	2.00
Пл. юн. Тиміш Гнатейко, Кліфтон	1.25
Пл. юн. Ігор Ковалисько, Клівленд	1.20
Пл. юн. Марта Вояр, Саддл Рівер	1.00
Пл. юн. Аристид Завицький, Філадельфія	1.00
Пл. юн. Тереня Малиновська, Парма	1.00
Пл. юн. Марія і Олесь Кузеві, Ірвінгтон	1.00
Пл. юн. Андрій і Олег Гриньків, Дітройт	1.00
Пл. сен. Роман Цегельський, Парма	1.00

США разом \$115.45

КАНАДА:

● Пл. сен. Роман і Ірина Вжесневські, Торонто, замість квітів на могилу св. п. пл. сен. Андрія Козака	50.00
Українська Народня Каса, Монреаль	50.00
● Ярослав і Ольга Томкові, Торонто, замість квітів на могилу св. п. пл. сен. Андрія Козака	10.00
Пл. юн. Юрій і Роман Пендзеї, Торонто	10.00
Ст. пл. Люба і пл. юн. Леся Бойко, Едмонтон	6.00
Ст. пл. Олександра Сиротинська, Торонто	6.00
Пл. юн. Андрій Турчиняк, Брандфорд	5.00

● Пл. сен. Іван Франів, Торонто, замість квітів на могилу св. п. пл. сен. Андрія Козака	5.00
Христия Синишин, Іслінгтон	4.00
Пл. юн. Наталка і Данило Стрілецькі, Монреаль	2.50
Ст. пл. Богдан Суховерський, Едмонтон	2.00
Пл. юн. Тереня Варениця, Едмонтон	1.00
Пл. юн. Володимир і Люба Гавурі, Торонто	1.00
Пл. юн. Люба Кушка, Едмонтон	1.00
Ст. пл. Марія Сенік, Гамільтон	1.00
Пл. юн. Даня Ваган, Торонто	1.00
Пл. юн. Андрій і Наталка Латишки, Торонто	1.00
Пл. юн. Володимир і Анна Більчаки, Торонто	1.00
Пл. юн. Таня Тарапацька, Торонто	1.00
Пл. юн. Анна і Володимир Кордюки, Торонто	1.00
Пл. юн. Дарія Іваночко, Торонто	1.00
Пл. юн. Мирослав Сенькусь, Торонто	1.00
Пл. юн. Лариса Яримович, Торонто	1.00
Пл. юн. Ліда і Марта Винницькі	1.00

Канада разом \$163.50

ІНШІ КРАЇНИ:

Поетка Зоя Когут, Мелборн, Австралія, на пластові видання разом \$50.00; розділено на "Готуйсь" — \$15.00, "Пл. Шлях" — \$15.00 і на "Юнака"	20.00
Пл. скоб Марко Павлишин, Брізбен, Австралія	3.00
Ст. пл. Тамара Юревич, Лондон, Великобританія	2.27

Разом \$25.27

Разом у цьому списку \$304.22

● Усім жертводавцям складаємо на цьому місці нашу щирі подяку за їхні датки на пресфонд "Юнака". Ці датки допомагають нам у великій мірі продовжати наше видавниче діло.

● Усіх тих, що в цьому році ще не склали своїх датків на пресфонд "Юнака", прохасмо зробити це як найшвидше.

● ХТО ЧЕРГОВИЙ?

● Усіх читачів "Юнака", що не є ще нашими передплатниками, прохаємо передплатити "Юнака" для себе або своїх знайомих!

Замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. АНДРІЯ КОЗАКА

складаємо \$65.00 на пресовий фонд "Юнака"

\$50.00 — пл. сен. Роман і Ірина Вжесневські

\$10.00 — Ярослав і Ольга Томкові

\$ 5.00 — пл. сен. Іван Франів,
уці з Торонта, Канада

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ і ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,

Той доляр, той цент

Тобі допоможе колись

Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ "Самопоміч" платить 5¼% ДИВІДЕНДИ.
- КОЖНА СУМА ВКЛАДУ враз із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є

Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

ПРАЦЯ І ОЩАДНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ВАШУ МАЙБУТНІСТЬ!

Пластуни і пластунки в Торонті! "

СКЛАДАЙТЕ СВОЇ ОЩАДНОСТІ в КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ

Свято-Миколаївської Парафії в Торонті

- Кредитівка платить від звичайних вкладів з правом виписувати чеки
- Кредитівка уділяє позики на догідні сплати.
- Урядові години: від 11 год. вранці до 7 ввеч., а в суботи від год. 10 до 1 по полудні.

7%

ST. NICHOLAS CREDIT UNION LTD.

4 Bellwoods Ave.

Tel.: 366-4529

Toronto, Ont. M6J 2P4

**Друкерія
КИЇВ**

виконує
всякі
друкарські
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 363-7839
860 Richmond St. West, Toronto 2-B, Ont.

Хто з Вас подорожує

- літаком ● кораблем ● поїздом ● автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро
МАРКІЯНА КОГУТА
і
ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2445 A Bloor St. W., Toronto 21, Ont., Canada

Ціна: 90 центів RETURN POSTAGE GUARANTEED

ПЛАСТУНИ Й ПЛАСТУНКИ! З КІНЦЕМ ЛІТА
ПОВЕРНУВШИСЬ ДО ШКОЛИ, БУДЕТЕ ДОВШЕ
ТА ЧАСТІШЕ ПЕРЕБУВАТИ "НА РОЗМОВІ" З
КНИЖКАМИ, ЩОБ ЗДОБУТИ ВМІЛІСТЬ ЧИТАН-
НЯ КНИЖОК ТА МАТИ ПРАВО НОСИТИ ВІДЗНА-
КУ.

ВОЙНАРОВСЬКИЙ

ВЕЛИКИЙ ВИБІР КНИЖОК ЗНАЙДЕТЕ
В НАШІЙ
ПЛАСТОВІЙ КООПЕРАТИВІ "ПЛАЙ"

Пишіть і телефонуйте:

"PLY" CO-OP. LTD., 768 Queen St. West
Toronto, Ont., Canada M6J 1E9

Tel.: 363-2748